

Poletje 2002

Letošnje poletje se je začelo s tropskimi temperaturami. Na srečo jih je nevihta v noči na državni praznik omilila. Portorož je v poletno turistično sezono vstopil s popevkarским festivalom Melodije morja in sonca, ki so ga tokrat prestavili v junij, kar bi lahko bil še najustreznejši termin. V naslednjih tednih se bo v Portorožu, Piranu in tudi drugih krajih naše občine (v Sečovljah bodo na primer 6. julija obudili staro šagro San Dorligo) zvrstilo veliko število najrazličnejših prireditev: od čisto običajnih zabav in vesellic do vrhunsko umetniških (kot na primer koncerti v okviru svetovne klavirske konference, ki bo te dni (od 2. do 5. julija) potekala v Portorožu). Izbire je torej dovolj za vsak okus, žep ali razpoloženje... Je to dovolj za letovišče evropske ravni, kakršen bi rad bil Portorož?

Stari Palace s svojim parkom že predolgo nemo priča, da v Portorožu ni vse tako, kot bi moralo biti. Prostor nekdanje tržnice Kaštel s sosednjim, kjer sta nekoč stala hotelska objekta Helios in Orion, postaja vsak dan bolj kramarska ulica. Pa če dodamo še zanemarjeno območje avtobusne postaje, poleti pogosto umazane asfaltirane pločnike, s katerih - ko so razgreti - celo' zaudarja, vsepovsod avtomobilsko pločevino..., potem bi lahko pritrdili direktorju Hotelov Morje, da v Portorožu nikoli ni bilo tako slabo, kot je zdaj... Pesimizem, poceni kritizerstvo?!? Poglejte okoli sebe, pokukajte za zunanjim bliščem, prepričajte se sami! (L.S.Z.)

Kako lep je bil Tartinijev trg brez avtomobilov...

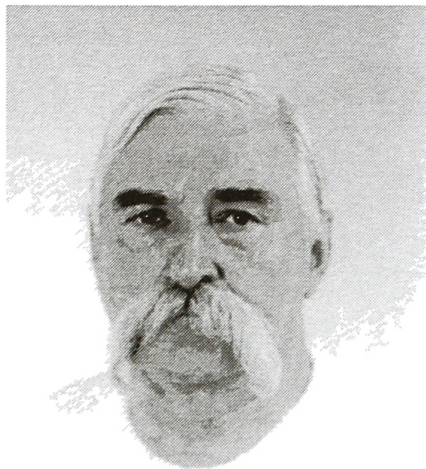

IZ VSEBINE:

- Naš obraz je tokrat Igor Krmpotič
- O novem kongresnem centru in še tem in onem v Portorožu
- Kje naj čakajo potniki na avtobusnem postajališču v Portorožu?
- Svetovni klavirski kongres: vrhunski glasbeniki bodo koncertirali pri nas
- Obsežna polemika v pismih bralcev

Igor Krmpotič: "Nepal je moja druga domovina"

Pirančana Igorja Krmpotiča mnogi poznamo kot ljubitelja vsega lepega, posebej umetnosti, kot človeka, ki ga zanima veliko področij: umetnost, filozofija, zgodovina, politika, religija. Študiral je umetnostno zgodovino, oblikuje keramiko in izdeluje vitraže, ukvarja se z vzrejo konj. Je tudi velik ljubitelj knjig; njegova domača zbirka šteje več tisoč knjig. V mladosti je veliko potoval po Evropi, kasneje pa ga je začelo vleči na vzhod, v Indijo. Dostikrat pa je potoval v Nepal, za katerega pravi, da je njegova druga domovina. Kaj ga je vzpodbudilo na potovanje v to podhimalajsko deželico?

"Prebral sem nekaj knjig o Nepal, npr. Vzhodno od Katmanduja Zorana Jerine, Nepal odpira vrata Tiborja Sekelja, Katmandu Stevana Pešiča in druge, ki so mi vzbudile zanimanje za to deželo. Kmalu sem odšel v Nepal na trekking. Vzljubil sem Katmandujsko dolino, njene prijazne, dobrodušne in nasmejane ljudi ter njeno kulturo in se še večkrat odpravil tja. Tam sem našel tudi prijatelje. S sporazumevanje nisem imel težav, saj vsi znajo nekaj angleščine. Ob prebiranju knjig, ki so jih napisali naši alpinisti, sem spoznal, da tudi drugi čutijo podobno kot jaz: tudi zanje je Nepal druga domovina." Iz Nepala se je Igor Krmpotič vselej vračal navdušen in seveda nas zanima, kaj neki je v Nepal tako vplivalo nanj, da je postal del njega. Pa kako tamkajšnji prebivalci sprejemajo tujce.

"Čeprav se iz Nepala vselej vrnem domov, pa tam vedno pustim del sebe. To je tista sprememba. V Nepal je veliko ljudi: Nemcev, Francozov, Angležev, ki so za vedno ostali tam in se nimajo več namena vrniti v Evropo. Evropa se jim preprosto zdi prenaporna, preveč stresna. Tam pa živijo z majhno pokojnino ali s podporo, ki jo dobijo kot nezaposleni. Nepalci so tujcev veseli. Problem je le, da je vizo mogoče dobiti samo za šest mesecev v letu, a tudi to se lahko uredi. Nekateri se celo poročijo samo zato, da lahko tam ostanejo. Živijo v popolnem sožitju z Nepalci, predvsem pa s tamkajšnjim življenjem," pripoveduje naš sogovornik. "Kako

pa se prilagodijo kastnemu sistemu?" ne moremo mimo njihove družbene razslojenosti, ki je za marsikaterega zahodnjaka najmanj sprejemljiv in doumljiv del tamkajšnjega življenja. "No, kastni sistem je morda edina stvar, ki mi v Nepal ni všeč. Ima štiri glavne kaste, vsaka od njih pa se deli še na morje podkast. Če si se rodil v nepravilni kasti, si opele: vse življenje ne prideš nikamor. To je handicap Nepala. Kasta, iz katere izhajajo uradniki in vojaki, je premalo številna in ne daje dovolj sposobnih ljudi. Na odgovornih mestih so tako zaposleni ljudje, ki so blizu kralju in drugim pomembnim ljudem, a za to službo niso dovolj usposobljeni. Odgovorne naloge potem prevzemajo Indijci, ki prihajajo v državo. Tujci bi v tem kastnem sistemu spadal med parije, nedotakljive in so pravzaprav izven kast, kar je najslabše. A ker imamo denar, živimo v hotelih, smo zavarovani... Vendar pa tujci za vselej ostanejo nekako turisti, zato jim je v Nepal tudi tako všeč. Ne zaplavajo v bedo četrte kaste ali nedotakljivih." Nadaljuje o položaju nepalskih žensk in otrok, o revščini, boleznih...: "Ženske v Nepal veliko delajo, podpirajo pravzaprav tri vogale v hiši. Njihova glavna naloga je rojevanje, v družbi pa nimajo kake velike vloge. Precej so izčrpane, saj družina z osmimi otroki ni nobena posebnost. Vendar sem pri mlajših opazil, da se odločajo za manjše število otrok. Ugotovili so, da vseh otrok ne morejo niti prehraniti, kaj šele šolati. Osnovno štiriletno šolanje je sicer lahko dosegljivo, vendar veliko otrok dela v tovarnah, saj vsaka rupija pride prav. Izdelujejo preproge, opeke. Nekateri zelo naporno delajo. Otroci so za starše tudi neka oblika zavarovanja za starost, saj pokojnin ni. Na starost so tako obsojeni na revščino. Vendar se nekako znajdejo in živijo. Nekaj pomagajo otroci, pa gre. Beračev ni veliko. Ti so predvsem Indijci: obiskujejo božje poti in tam beračijo. Včasih pa srečaš gobavost. Gobavost jemljejo kot kazen, ki jih je doletela v tem življenju, zato je ne zdravijo: mislijo, da bo v drugem življenju boljše."

Ker sem bila na njegovem predavanju, ki ga je o nepalskem mestu Katmandu in okolici imel v izolski knjižnici, sem seveda na čudovitih diapozitivih, ki jih je posnel v daljni deželi

opazila veliko prizorov s templji, svetišči, pagodami, molilnimi zastavicami... Kaže, da je življenje v Nepal zelo prepleteno z vero.

"Templji so res povsod. V Nepal so življenje, vera in smrt zelo povezani; med njimi ni ostrih meja. Tam človek izgubi strah pred smrtjo, saj je ta le del življenja: prideš in potem greš in pri tem upaš, da se boš drugič rodil v boljšem življenju - seveda pa se že v tem življenju trudiš za to. Vera in življenje nista ločena: človek vsak dan kontaktira z bogovi, jim nekaj podari, na primer kito cvetja. S tem se jim skuša prikupiti, da se mu ne zgodi kaj slabega ali da si zagotovi njihovo pomoč pri poslih in drugih vsakdanjih opravilih. Vzдолž ulic je na tisoče hramov, templjev, svetišč, molilnic, majhnih oltarčkov... Vse to daje mestu čudovito barvitost. To so najbolj slikoviti prizori mesta. Vse te pagodaste strehe, ki valovijo - ene so nižje, druge višje - so slika čudovite harmonije, ki te pritegne. Tudi če prideš v Katmandu utrujen od dolge poti, te utrujenost mine, ko uzreš ta prizor. Tako hodiš iz ulice v ulico in vedno se kaj novega dogaja: tu darujejo, tam pojejo Bogu in vse to daje mestu prav poseben čar, pa tudi zven. Vendar so tu tudi za nas manj prijetne, grde stvari, na primer klanje daritvenih živali. Z noži kukriji odsekajo živali, kozi ali bivolu, glavo in kri pri velikih daritvah teče dobesedno v potokih. Vendar je tudi to Nepal."

Špela Pahor

Igor Krmpotič bo ponovno odpotoval v Nepal v novembru oziroma decembru. S sabo bo popeljal manjšo skupino popotnikov, saj so mu izkušnje pokazale, da se to najbolj obnese.

Ogledali si bodo glavno mesto in vsak dan odhajali na izlete po Katmandujski dolini. Tako bodo videli več kot navadni turisti: spoznali bodo ljudi in življenje od blizu. Zvečer pa bodo lahko v mestu prisluhnili kateri od izvrstnih glasbenih skupin.

Kdor bi se želel pridružiti Igorjevi skupini naj pokliče na: 041 669 745.

KULTURNO POLETJE AVDITORIJA PORTOROŽ V JULIJU

Prvi pravi poletni mesec, julij, bo še posebej bogat s kulturnim programom. Na različnih prizoriščih bo več kot 50 kulturno umetniških in zabavnih prireditev. Letošnji program, torej tudi julijski, je v celoti posvečen 30. obletnici delovanja Avditorija Portorož.

Nekaj bo takih prireditev, ki jih mnogi že poznate iz preteklih let:

Piranski glasbeni večeri, mednarodni festival komorne glasbe letos že štiriindvajseto leto gosti glasbene mojstre. Najprej bo koncert Obalnega komornega orkestra (12.7.), nato bo nastop Zagrebškega kvarteta saksofonov (19.7.) pa Godalnega kvarteta Kölnske filharmonije (26.7.). Vsi koncerti se tradicionalno odvijajo v Križnem hodniku Minoritskega samostana sv. Frančiška v Piranu.

Operetna predstava: Vesela vdova v izvedbi SNG Opera in balet Ljubljana bo 13. julija in gala operni koncert Simfoničnega orkestra Pecz z dirigentom Petrom Szkladanyi-jem (23.7.) bosta na ogled v Amfiteatru Avditorija Portorož.

Piranski poletni utrip, ki pomeni nadaljevanje programa Oživljanje Pirana: 5 koncertov zabavne glasbe na Prvomajskem trgu vsak četrtek v juliju.

Mednarodna glasbena šola v organizaciji ZKD Karol Pahor iz Pirana bo poslušalcem ponudila koncerte učencev in profesorjev, na različnih prizoriščih (Minoritski samostan in StudioGalerija Gasspar in sicer: 8., 10., 13., 15., 17. in 18. julija).

Nekaj takih, ki postajajo tradicionalne:

Večeri v Caffe Teatru v Piranu: različni koncerti zabavne glasbe ob četrtkovih večerih, ki se bodo nadaljevali še v avgustu.

Koncerti zabavne glasbe v Amfiteatru Avditorija Portorož: nastopila bosta Josipa Lisac (6.7.) in Đorđe Balašević (26.7.).

In nekaj povsem novih:

Svetovni klavirski kongres s koncerti v Gledališču Tartini Piran in Amfiteatru Avditorija Portorož (2., 3. in 4. julija).

Kinotečne filmske predstave na Prvomajskem trgu v Piranu: na ogled vsako sredo v mesecu juliju in avgustu.

Javno snemanje televizijske oddaje »NOČ NA PLAŽI« PORTOROŽ 2002, v kateri bodo nastopile zvezde slovenske zabavne glasbe, izbrali pa bodo tudi »Miss poletja 2002« (11. in 25. julij).

Za vse filmske navdušence bodo v Amfiteatru Avditorija Portorož vrteli uspešnice in mnoge novosti.

Izberite si katero od predstav in preživite drugačen poletni večer.

Barbara Krt

Razstave

• **V galeriji Krka** - Zdravilišče Strunjan bo od 3. julija do 7. avgusta razstava grafik akademske slikarke **Ljerke Kovač** iz Kopa.

• **v galeriji Hermana Pečariča** v Piranu pa so se po letu dni vrnil **študentje Münchenske Akademije likovnih umetnosti** z razstavo Piranje, ki je na ogled od 3. julija.

AGILITY 2002:

Mednarodno tekmovanje psov

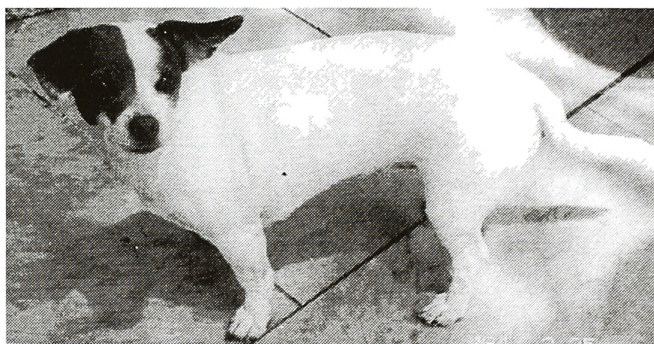
Kinološko društvo Portorož – po lanskem presledku – letošnjega 6. julija s pričetkom ob 16. uri ponovno prireja mednarodno tekmovanje psov agility z nazivom Alpe Adria Agility, ki bo potekalo na zelenici pri teniških igriščih nasproti hotela Marita.

Takšna prireditev je več kot samo tekmovanje, je tudi prijateljsko srečanje skrbnikov in njihovih psov ter seveda vseh, ki so jim štiriinožci pri srcu. Na taki tekmi se zberejo že prekaljeni tekmovalci, pa tudi takšni, ki z agilitetom šele začenejo, zato na tekmovanju ne manjka dobre volje, vzpodbujanja in smeha.

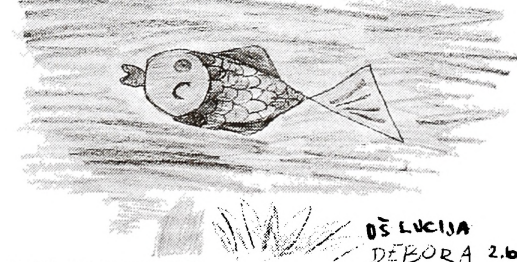
Za vse, ki ste morda pozabili, kakšen šport je to, naj povemo, da je to kinološki šport, pri katerem ni omejitev. Nastopajo lahko psi vseh pasem – veliki in majhni, pa tudi taki, ki nimajo rodovnika. Vodijo jih lahko njihovi skrbniki, pa najsi bodo to otroci ali starejši ljudje. Pri tekmovanju so seveda razdeljeni v skupine po velikosti. Najlepše je, ko gledalec kar začuti povezanost psa in njegovega skrbnika. To pa se seveda doseže le z vztrajnim in potrpežljivim delom, ki mora temeljiti izključno na igri in pohvali. Šele ko pes obvlada vse elemente tekmovanja na progi – slalom, preskoke, most, tunel, gugalnico, plezalno oviro, mizo..., je pripravljen za tekmovanje.

Na tekmovalnem poligonu sodnik 15 minut pred tekmo postavi ovire, skrbniki pa imajo deset minut časa, da progo brez psov preučijo. V dveh tekih, na dveh popolnoma različnih progah, nato poskušajo s psi v čim krajšem času in čim manj kazenskimi točkami premagati postavljeno progo. **Seveda ste vsi vabljeni, da si v čim večjem številu ogledate to pristrčno prireditev.** Zagotovo vas bodo neizmerna ljubezen, vdanost in hvaležnost najboljših prijateljev človeka navdušili. Tekmovalci – tako psi kot njihovi skrbniki – pa boso še posebej veseli vašega navijanja in ploskanja.

J.V.

BRESKVE, ČOKOLADNE KOROSOVE
KROSLICE. TATI JE NAREDIL
ČE VARIJE. ZELO SMO SE NA HOJEN
OSMEM SNEŽNI ZABAVALI.

OŠ LUCIJA
DEBORA 2.6

Z dnevnega reda zadnje seje piranskega občinskega sveta:

Na svoji zadnji, 29. redni seji 27. junija je Svet Občine Piran imel na dnevnem redu, med drugimi, naslednje točke:

zaključni račun občine Piran za lansko leto, v drugi obravnavi je bil Odlok o ustanovitvi občinskega proračunskega **stanovanjskega sklada**, po skrajšanem postopku so sprejemali spremembo in dopolnitev **Odloka o tržnicah in začasnih prodajnih mestih** (izven prodajal). Potem je bila na vrsti obsežna točka **Poročil in programov** (planov poslovanja) **javnih podjetij**: letališča **Aerodrom Portorož**, javnega podjetja **Ogrevanje in javno podjetje Okolje** (kjer so sprejemali tudi cenik pristaniških pristojbin v piranskem in portoroškem pristanišču). V prvi obravnavi je bila še sprememba odloka o ustanovitvi javnega zavoda, **Zdravstvenega doma Piran** in nato še vrsta statusnih sprememb **kulturnih zavodov**: Obalne galerije Piran so dale pobudo Mestni občini Koper in Občini Izola k odstopu od soustanoviteljstva, enako pobudo je dal tudi piranski Pomorski muzej Sergej Mašera, Ministrstvo za kulturo R Slovenije pa hkrati daje pobudo za prevzem soustanoviteljstva, Mestna občina Koper je pobudnica, da se odpove soustanoviteljskim pravicam do Pokrajinskega muzeja Koper. Po skrajšanem postopku je bila na dnevnem redu sprememba in dopolnitev **Pravilnika o določanju in prodaji funkcionalnih zemljišč** ali oddajanju zemljišč v zakup v območju naše občine, potem so bile na vrsti **premoženjsko-pravne zadeve** (odprodaja funkcionalnih zemljišč, prodaja stanovanja, zapuščene stanovanjske hiše..., brezplačni prenos lastninske pravice nad črpališčem v Sečovljah (Vina Koper), menjava kmetijskih zemljišč. V drugi obravnavi sta bila dva prostorska odloka: sprememba dela zazidalnega načrta **Turističnega kompleksa Bernardin** (Kongresni center) in sprememba **ZN Fiesa - Pacug**. Na sporedu so bila tudi programska izhodišča predlaganih lokacij **novega pokopališča občine Piran - Seča**, Seča - bencinski servis, Vinjole, pa informacija o programu - strateškemu deli - regionalnega razvojnega programa in še kaj.

Festival MMS je najavil poletje in počitnice

Letošnji popevkarski jubilejni festival (slavil je svoji 25. letnico) Melodije morja in sonca s svojimi spremljevalnimi prireditvami - zabavo na Tartinijevem trgu v Piranu po prvem festivalnem večeru, nogometno tekmo v napihnjenem bazenu na osrednji portoroški plaži kot ogrevanje pred glavnim večerom ter gala partyjem po zaključku "uradnega" cirkusa v GH metropol - je bil kot slovesna otvoritev poletne turistične sezone **zadevek v polno**.

Lahkotnost popevčič in oblačil je bila v popolni harmoniji s stanjem "ležanja na plaži z možgani na off", če si izposodimo besede pri znani skupini Zmelkoow, ki je samoironija načinu življenja.

MMS seveda takšne samoironije ne premore, zato je včasih vse dogajanje na njem in okoli njega prav groteskno, ko akterji sebe in vse skupaj jemljejo (preveč) resno. To je festival počitnic, vročih poletnih noči, zabave, sredozemlja, brezskrbja in takšna je pač tudi popevka **Hotel Modro nebo** skupine **Kingston**, letošnje zmagovalke (popevčica seveda zelo spominja na zmagovito Cela ulica nori, s katero je ista skupina zaslovela prav na tem festivalu leta 1998). Prav zato ker se večina pevk in pevcev, ki je postala znana prav z MMS-om, festivala več niti ne udeležuje, je bil pravzaprav zanimivejši prvi, revijski večer, ko so se zvrstile zmagovalne popevke iz preteklih let s pravimi zvezdami estradne scene.

L.S.Z.

Letošnji sečoveljski ex tempore posvečen Porečanki

Fulvija Zudič je zmagala na tretjem Ex tempore, ki ga je Turistično društvo Sečovlje organiziralo 1. junija na temo Parenzana in prosto temo. Njen motiv Parenzanih predorov je prepričal žirijo v sestavi **Nives Marvin**, **Duška Žitko** in **Dejan Mehmedović**. Na dobro obiskani prireditvi je sodelovalo 51 udeležencev. Poleg glavne nagrade žirije sta sponzorski nagradi podelila še gostišče Ribič slikarju prav tako **Ribiču** iz Maribora in Hoteling Lucija **Elsi Delise** iz Trsta. V kategoriji do dvanajst let je nagrado prejela **Tina Kos**, v kategoriji do osemnajst let pa **Leo Žiber**, oba domačina iz Sečovlj. Otroci so kot nagrado prejeli brezplačne delavnice Unikata v Luciji. Na slikarskih delih so prevladovali teme vlakov, stare železniške postaje v Sečovljah in ostanki železniškega mostu čez drnico. Nagrajena dela in dela po izboru žirije so na ogled v gostilni Solinar na letališču. Po končani prireditvi je skupina Tramontana zapela pesem Parenzana, ki jo je napisala **Neli Romanelo**, uglasbil pa **Bojan Lavrič**. Benjamin Ličen je udeležence razveselil z akrobatskim poletom nad Sečovljami. **Naslednja prireditev v Sečovljah bo ponovno obujena tradicionalna šargra San Dorligo 6. julija.**

A.T.

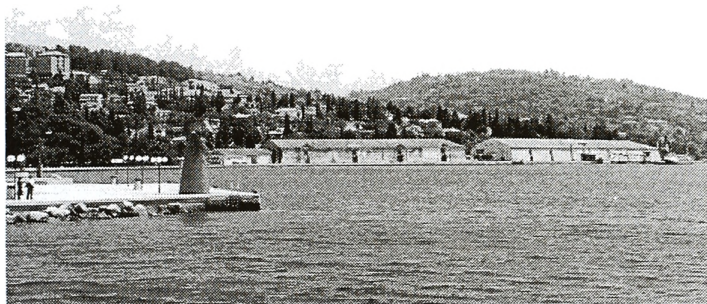
O novem kongresnem centru Hotelov Morje In še o tem in onem v Portorožu

Pozno pomladi je bil v Portorožu zgrajen nov večnamenski kongresni center Hotelov Morje, ki je našel svoj prostor v samem središču letovišča, v hotelu Slovenija. Kongresne površine merijo preko 1600 kvadratnih metrov, sprejmejo pa do tisoč gostov. Avtor načrtov je portoroški arhitekt Stane Valič, izvajalec del pa je bilo koprsko gradbeno podjetje Makro 5.

Novo kongresno središče Hotelov Morje ima sedem različno velikih dvoran, čigar površino lahko prilagajajo potrebam: sprejmejo od 20 do 450 udeležencev. Dvorane nosijo imena po znanih geografskih raziskovalcih: po Krištofu Kolumbu, Vespucciju, Vasco da Gami, Amundsenu, Magellanu... Seveda ima kongresni center tudi skupne prostore za družabna srečevanja, kjer se

so v zadnjih letih vložila izredne napore v temeljito prenovo svojih hotelov in dvig kakovosti svojih zmogljivosti - večina hotelov se zdaj ponaša s štirimi zvezdicami, nekateri celo s petimi. Hoteli že dolgo svojim gostom ne nudijo več samo postelje in hrane, pa kopanja na plaži. Vsi že imajo najsodobnejše bazenske komplekse, masažne in lepote salone, večnamenske dvorane in zdaj

• O skladiščih soli: "Nobene uporabne ali zgodovinske vrednosti nimajo. So le navadna skladišča, kakršnih je bilo vedno dovolj; zasedajo pa strateško mesto. Ali jih kdo sploh jemlje kot kakšno posebno kulturno dediščino, so mar zanimiva za kakšnega tujca? O tem kvazi spomeniku bi bilo treba razpravljati..."

gostje lahko tudi okrepčajo, poslušajo klavirsko glasbo... Center je sodobno tehnično opremljen, tako da omogoča organiziranje najrazličnejših prireditev: od poslovnih srečanj in sestankov, konferenc in strokovnih kongresov, seminarjev, predavanj, do predstavitev in razstav.

Nikoli ni bilo v kraju tako slabo...

nekateri še pravcate kongresne centre. Medtem ko so turistična podjetja posodabljala svojo ponudbo, da je danes v koraku s svetovnimi trendi, je Portorož obstal. "Nikoli ni bilo v kraju tako slabo, kot je zdaj. Na drugi strani pa še nikoli v hotelih ni bilo tako dobro kot zdaj," je prepričan generalni direktor Hotelov Morje, gospod **Marino Antolovič**. To je po njegovem nemogoča situacija, kajti na odločitev gosta, da bo letoval v nekem kraju, kvaliteta hotela vpliva le v višini 25-ih odstotkov. Turista ali popotnika pritegne namreč predvsem privlačnost kraja: bodisi njegova klima, naravne posebnosti, kulturna dediščina ali prireditve... Hoteli se lahko do onemoglosti trudijo, da bodo še boljši, a na koncu se lahko vse to izkaže za Sifzovo delo,

če se v kraju ne bo obrnilo na bolje. "Nekdo bo moral presekat ta voz, nekdo "od zgoraj", ki ima v rokah politično oblast. Zdaj je ni čutiti, ni nobene koordinacije, nihče ne skrbi za promocijo kraja. Saj ne rečem, da županja ne bi imela dobre volje, a preprosto zadev ne zna speljati do konca," pravi Antolovič, ki je znan po tem, da nima dlake na jeziku in s svojo kritiko pogosto razburi duhove. Tako na primer z izjavo, da si s kadri, ki prihajajo iz portoroške visoke šole Turistica, v turizmu ne morejo kaj dosti pomagati. "Ni me strah povedati, kar mislim," je odločen vodilni v Hotelih Morje, "v kraju se pač nič ne dogaja! To pa že predstavlja tveganje za naše naložbe. Hortikultura urejenost kraja je, kar že dolgo govorim, na ravni globokega Balkana. Pravzaprav so oni že boljši... Letos pomladi, ko naj bi se nekaj začelo premikati s preurejanjem zelenic, pa smo od Občine najprej dobili račun!"

Novi kongresni center je - razen lepa pridobitev kraja - tudi (še ena) konkurenca, ki bo portoroškemu Avditoriju odžirala kongresne goste. Ob tej trditvi **Marino Antolovič** kar poskoči: "Kruha je dovolj za vse, vendar je treba znati delati. Eni pa so navajeni samo stokati in čakati, da jim kdo podari denar. Katedral v Portorožu ne potrebujemo! Kraj rabi dejavne akterje, ki bodo znali pripraviti tudi največje prireditve. Nekoč smo jih v Avditoriju že imeli in so pritegnile ogromno ljudi! Ko je bil TOP* (Turistična organizacija Portorož - opomba avtorice), je v Portorožu kar dobro delovalo."

Veliko kongresno središče v hotelu Slovenija pa je, po prepričanju marsikoga v Portorožu, tudi dodatna obremenitev za kraj, saj naložba ni predvidela niti enega novega parkirnega mesta. Antolovič pa odločno zanika, da bi kongresni gosti Hotelov Morje zasedali parkirna mesta ob portoroški štiripasovnici. Za vse svoje goste imajo, po njegovem zatrjevanju, dovolj lastnih parkirnih površin. "Garážna hiša pod Metropolom je dokazala nesmiselnost tovrstnih gradenj, če v Portorožu hkrati ne spremenimo prometnega režima. Parkiranje je povezano s prometnim sistemom. Če ga ne bomo spremenili, bodo garažne hiše ostajale prazne. Zdaj pa garaže niso donosne naložbe," zaključuje Marino Antolovič.

Livija Sikur Zorman

SEMERTJA PO PORTOROŽU

Družabna kronika iz poslovnih krogov

• Konec letošnjega maja je po našem morju na otvoritveno vožnjo zaplula nova turistična pridobitev za Portorož in ne le zanj: **turistična potniška ladja Burja**, katere lastnik je znani portoroški podjetnik **Franjo Žele**, ki se že vrsto let ukvarja z organiziranjem turističnih ladijskih voženj.

Burja je lesena motorna ladja klasične gradnje, ki so jo zgradili leta 1957 v Angliji, obnovljena pa je bila leta '80. Njena dolžina je čez 32 metrov, plula pa bo ob slovenski in hrvaški morski obali. Zasidrana je ob glavnem portoroškem pomolu, od koder potnike popelje na izlet vsak dan ob deseti uri.

• Ob deseti obletnici uspešne portoroške družbe **Mignon** sta njena lastnika - **Marino Bak** in **Barbara Bak-Atelšek** - 12. junija pred svojo slaščiarno Mignon v Portorožu pripravila prijetno družabno srečanje, kamor sta povabila številne poslovne partnerje, svoje zveste stranke

Mignonova torta ob uspešni desetletnici: v sredini sta Barbara Atelšek Bak in Marino Bak, obdana s svojimi sodelavci.

in prijatelje. Seveda takšna priložnost terja primerno torto, ki so jo spekli in okrasili slaščičarji njihove pekarnice **Stari pek**.

• Pri portoroški Pivnici so 20. junija odprli novo cvetličarno, ki pa ni le to in ji nadedli nostalgično ime **Navdih Istre**. V prodajalni so poleg cvetja na voljo še izbrana vina, tartufi in kot posebnost še starine, slike in druge zanimivosti. Trgovino je odprla lastnica znanega vrtnarskega podjetja Cvet, gospa **Romana Rejc**.

Kje naj čakajo potniki?

V Luciji je končno začela delovati sodobna avtobusna postaja, ki naj bi postala osrednja v piranski občini. Medtem pa je avtobusna postaja v mondenem, najpomembnejšem slovenskem letovišču - Portorožu, seveda, če kdo tega (še) ne bi vedel - zagotovo že več kot trideset let enako klavrne podobe.

Kdor koli se z avtobusom pripelje v Portorož, dobi vtis, da je prispel v kakšno zakotno podeželsko, od oblasti in boga pozabljeno naselje. Še posebej, če pripotuje ponoči, ko je ta delček Portoroža v skoraj popolni temi. A nekoč (preden je delovno organizacijo Slavnik, ki je skrbela za javni avtobusni prevoz na našem območju in jo je skupaj s socializmom vzel vrag) je to postajališče vsaj delovalo; v hiški, ki je bila zgrajena nalašč za potrebe potnikov, je bilo mogoče dobiti kakšno koristno informacijo o voznem redu, kupiti karto, shraniti prtljago, se zateči pred vremenskimi nepravilnostmi ipd. Za - roko na srce - neestetski objekt avtobusnega postajališča /čakalnice je tekla dolgoletna pravda med Slavnikom v stečajju in Občino Piran, ki ji je sodišče pred nekaj leti objekt dosodilo v last. Vanj se je začasno preselilo Turistično društvo Portorož, ki je potem ko je stavbo portoroške Krajevne skupnosti poleti '98 uničil požar, ostalo brez svojih prostorov. Ko je bil objekt vrnjen Občini Piran, ga je dala v najem podjetju predsednice Turističnega društva Portorož. Zdaj ima tam svojo turistično agencijo. Zasebna agencija pa je okoli nekdanje čakalnice postavila betonska korita z rastjem, da bi tako označila "svoj teritorij". Na vratih agencije je celo napis: Privat. No bus informations, ki jasno pove, da gre za privatno last (?!?). Tako potniki niso ostali le brez avtobusne postaje z vsemi njenimi storitvami, ampak so jim vzeli tudi velik del pločnika - javne površine - ki je bil desetletja namenjen prav njim. Prilagodljivi domači potniki iščejo sedaj svoj prostor na preostalem delu pločnika, informacije o prihodu/odhodu avtobusov pa na bližnji informacijski tabli avtobusnega prevoznika. A tujci preprosto ne razumejo, kakšna naj bi bila funkcija tiste barake na postaji, razen - da je avtobusna postaja (kot povesod po svetu).

Objekt na postaji je občinska last, najbrž tudi pločnik pred njo in prostor okoli nje. Mar se torej tega ne bi moglo urediti tako, da bi bilo dobro za ves kraj (v dogovoru z najemnikom agencije, z določbo v najemni pogodbi ali kako drugače?!)

L.S.Z.

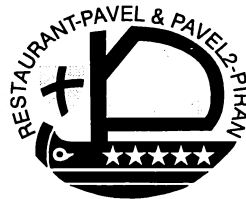

Zdaj ko je glavna avtobusna postaja v Luciji, strokovne službe Občine Piran preučujejo možnost, da bi tja preusmerili vse medkrajevne in meddržavne (za Hrvaško in Italijo) avtobuse, ki tako ne bi več imeli postanka na avtobusnem postajališču v Portorožu. V Portorož bi vozili le še buski lokalnega javnega potniškega prometa.

Če morda še niste opazili, je marmorne plošče na osrednji portoroški ploščadi - Trgu prekomorskih brigad - načel zob časa in bi jih bilo treba zamenjati (vsaj nekatere) z novimi...

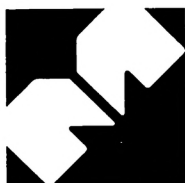
Zgodba o dunajskih konjarjih sredi Portoroža - Saj je prav, da smo uslužni do naših nemško govorečih gostov in jim v njihovem jeziku napišemo, kaj nudijo v restavraciji, vendar pa bi pričakovali - ker je ta restavracija sredi Portoroža - da bo vsaj kaj malega napisanega tudi v slovenščini.

na Prešernovem nabrežju
v Piranu
Tel.: 05/674-71-01,
674-71-02, 674-71-22,
Fax: 05/674-71-00

Restavracija Pavel Piran sodi med redka gostišča, v katera se radi vračajo mnogi gostje. Slovijo po izredno dobro pripravljenih darovih morja. Sicer pa vam iz bogate mednarodne kuhinje ponujajo: ribe, rakovice, jastoge, raroge, školjke, škampov cocktail, ribjo rižoto, tartufe, livadski biftek, specialitete na žaru. Odlična odprta in buteljčna vina.

Za obisk se priporočajo.

Mercator

Mercator Degro d.d.

vaš najboljši sosed tudi v najbolj vročih dneh

PORTOROŠKI ZAČETEK POLETJA PO ŠVEDSKO

O Švedinji Anni Berg-Škvor, ki se je primožila v Portorož, kjer že kar nekaj let živi z možem Valterjem in otrokoma Evo in Erikom, smo že pisali v eni od starejših števil Portorožana. Kljub temu, da se je pri nas kar dobro znašla - ima pač dve domovini - je še vedno srčno povezana tudi z rojstno Švedsko. In ohranjanje običajev njene dežele je gotovo izraz ljubezni in povezanosti z njenim narodom. Nekatere Portorožane pa nas je letos doletela čast, da smo bili priče začetku poletja. ki je, kot običajno, prispelo 21. junija - smo ga pričakali doma pri simpatični družini - na švedski način.

Tudi pri nas je na ta datum najdaljši dan in najkrajša noč v letu, vendar so na Švedskem tovrstne razlike v dolžini dneva mnogo večje. Za primerjavo: na severu Švedske poleti sonce skoraj ves čas ne zaide in so tako rekoč brez noči. Anna, ki je doma z juga Švedske (Göteborg) pravi, da se dan prične okoli 3. ure zjutraj in traja do 23. ure, ko se le rahlo stemni; "svetla noč" traja le kakšne štiri ure.

Praznovanje pričetka poletja po Švedskem, na katerega so nas povabili, se imenuje MID SUMMER. Namenjeno je veselju, družabnosti, dobri jedi in pijači (tipične švedske jedi, kjer prevladuje losos in ostale plave ribe) ter obveznemu petju in plesu okoli zimzelenega stebra. Še najbolj podobno je našemu Jurjevanju. Na glave si nadejejo čudovito spletene cvetlične venčke, ki so sestavni del tega "obreda". Švedskega praznika za začetek poletja, ki ga je priredila Anna Berg-Škvor v Portorožu za svoje prijatelje - največ je bilo v Sloveniji živeči Skandinavci - se je zavleklo pozno v noč.

Praznik je bil prav paša za oči za gurmane. Spoznali smo, da so Skandinavci pravzaprav odprti, prijazni in življenja polni ljudje. Vsekakor pa je njihov temperament veliko bolj živahen, kot si največkrat v svojih stereotipnih predstavah rišemo severnjake.

Valentina Klemše

Z venčki v laseh, v kolu veselje ob prihodu poletja po švedsko v Portorožu.

SVETOVNI KLAVIRSKI KONGRES - SLOVENIJA 2002

Od 2. do 5. julija bo v Portorožu potekal prvi mednarodni pianistični kongres. V Ameriki poteka World Piano Conference vsako leto, letos oktobra bo potekal v Las Vegasu. Ustanovitelj in umetniški direktor svetovnega klavirskega kongresa, Novogoričan Benjamin Šaver napoveduje, da bo letošnji evropski kongres nekoliko drugačen od ameriške konference klavirskih pedagogov. Kongres ponuja sijajno priložnost srečevanja in izmenjavo izkušenj glasbenikov in glasbenih pedagogov evropskih in izvenevropskih držav. Prvi uspešen poskus zблиževanja s klavirsko tradicijo v Sloveniji je bil izveden leta 1987. V organizaciji Benjamina Šaverja, odličnega goriškega pianista, je dvorec Zemono pri Vipavi gostil mednarodno klavirsko poletno šolo pod mentorskim vodstvom priznanega estonskega profesorja in pianista Arba Valdme.

Zanimivosti prvega mednarodnega klavirskega kongresa v Portorožu: v štirih dneh se bo v Portorožu zbralo neverjetno število vrhunskih predavateljev svetovnega slovesa. Benjaminu Šavru je med drugimi uspelo privabiti **Alda Ciccolinija** (Italija - Francija), enega najpomembnejših svetovnih pianistov in pedagogov našega časa in **Karla-Heinza Kaemmerlinga** (Nemčija), ki je po mnenju mnogih najboljši evropski pedagog. Vizija kongresa je predstaviti najsodobnejše učne pristope in razviti inovativne zamisli pri pedagoškem delu na vseh nivojih, od najmlajših učencev do študentov, ter ob klasičnih koncertih iskati nove, sodobne glasbene predstavitve, ki bi pritegnile pozornost najširšega kroga poslušalcev - gledalcev, predvsem pa mladih. Predavanja se bodo odvijala v hotelu Emona na Bernardinu.

Praktični prikaz sodobnega in inovativnega pristopa k izvedbi klasičnega koncerta bomo doživeli 30. junija zvečer na Tartinijevem trgu v Piranu s klavirskim spektaklom "The Piano Show" **Simfoničnega orkestra hrvaške radiotelevizije** pod vodstvom **Tončija Bilića**. Protagonist večera bo pianist **Benjamin Šaver**, ki se je na dogodek pripravil eno leto. Na programu bodo popularna klasična dela za orkester, kot je npr. Ravelov Bolero in najlepša dela klavirske literature.

V okviru Piano Show-a svetovnega klavirskega kongresa bodo še naslednji koncerti:

2. julija bosta v Gledališču Tartini Piran kar dva večerna koncerta: najprej bo nastopil estonski pianist **Arbo Valdme**, potem pa se bodo predstavili še njegovi študenti.

3. julija bo na sporedu brazilska glasba s pianistom **Luizom De Moura Castro**.

Največji dogodek vseh dogodkov pa bo zagotovo 4. julija recital legendarnega pianista **Alda Ciccolinija**, ki je tudi častni gost kongresa.

Ervin Berce

- zaključna gradbena dela
- celotna adaptacija kopalnic
- montaža predelnih sten in stropov
- polaganje porfida in tlakovcev
- In druga gradbena dela

Franjo PERAS, s.p.
Senčna pot 17, PORTOROŽ,
GSM: 041/788-126

EKOLOŠKI OTOKI ZA LOČENO ZBIRANJE ODPADKOV PO VSEJ OBČINI PIRAN

Zbiranje odpadkov v vrečkah

Komunalno podjetje Okolje Piran je letošnjega februarja v starem mestnem jedru Pirana uvedlo zbiranje odpadkov v vrečkah in sicer najprej - v tako imenovanem pilotskem projektu - od Tartinijevega trga do Punte. Ker je tak način zbiranja odpadkov novost tudi v

Včasih naletimo še na kakšen neekološki otok...

državnem merilu, so se na Okolju odločili za "mehki" prehod na nov sistem, kar pomeni, da je komunalna inšpekcija v tej fazi le opozarjala na nepravilnosti kot so: uporaba netipskih vrečk, odlaganje izven urnika, ipd. Izvajalci pravijo, da so s prvimi rezultati kar zadovoljni, zato so se odločili zbiranje odpadkov v vrečkah še pred glavno turistično sezono razširi v celoti.

Žal se vsi prebivalci še vedno ne držijo vseh pravil. Tako na primer ne upoštevajo urnika odvoza ali smeti odlagajo v netipske vrečke. Ker je takšnih kršitev v zadnjem obdobju precej - najbrž zaradi pogostejšega bivanja prebivalcev, ki v Piranu nimajo stalnega bivališča - se bodo morali odločati tudi za "trši" pristop in kršitelje kaznovati. Težave so tudi z lastniki

gostinskih lokalov, ki del svojih odpadkov odlagajo v črne vrečke. Te pa niso dovolj trpežne za potepuške mačke, pa še tekočino prepuščajo, ki se potem steka po ulicah, kar dviga neznosen smrad.

Prebivalce starega Pirana so o novem načinu zbiranja odpadkov tudi anketirali. Izkazalo se je, da so prebivalci o vsem kar dobro seznanjeni in tudi zadovoljni.

Ločeno zbiranje stekla in papirja

V mestu Piran je Okolje prav tako februarja namestilo **ekološke otoke** za ločeno zbiranje stekla in papirja. V štirimesečnem obdobju so zbrali kar 60.670 kilogramov papirja ter 17.940 kilogramov stekla, s čemer so izredno

- Pri Okolju so upoštevali želje uporabnikov njihovih storitev in tako ponudili tudi manjše 30 litrske vrečke. Uporabniki lahko prevzamejo 33 manjših ali 20 večjih vrečk, lahko pa se odločijo tudi za kombinacijo obeh.

- Deponija v Dragonji je ena redkih v Sloveniji, ki je opremljena s tehtnico, kar omogoča natančno spremljanje količine odpadkov. Lani je bilo na deponijo prepeljanih za 12.815.930 kilogramov odpadkov, največ jih je seveda bilo v poletnih mesecih.

Da bi zmanjšali obremenjenost deponije in podaljšali njeno življenjsko dobo, so letos uvedli nekaj novosti v odlaganju odpadkov. Kosovne odpadke namreč sortirajo: staro železo in belo tehniko oddajo podjetju Dinos, uporabni les zmlejejo za kompost, onesnaženega pa za prekrivanje deponije. Poleg tega pa tudi zmanjšujejo takso, ki se obračuna za odložene odpadke. Ta v največji meri prispeva k podražitvi odvoza.

Ekološki otok v Luciji.

zadovoljni.

Konec maja so si delavci piranskega Okolja ogledali sedanje lokacije v mestu in nekatere tudi odstranili. Tako so jih umaknili iz predelov, kjer jih je bilo preveč v bližini, z lokacij, ki so se žal ljudem zdele ustrezne za nedovoljeno odlaganje kosovnih in ostalih odpadkov (npr. pod oboki), iz bližine kulturnih objektov (npr. cerkve na Punte), s sprehajališča na Prešernovem nabrežju... **V prihodnjih tednih BO V PROSTORIH Okolja na zelenjavni tržnici razstavljen nov zemljevid ekoloških otokov v mestu.** Javnost pa bo lahko s svojimi priporočili in predlogi prispevala k vzpostavitvi sistema, ki bo kolikor je mogoče učinkovit. Uspešna je bila tudi aprilaska akcija zbiranja nevarnih odpadkov, ko so jih nabrali za 4.000 kilogramov. Največ so zbrali akumulatorjev, barv in odpadnih olj, manj pa je bilo zdravil, škropiv in odpadnih kemikalij.

V juniju pa je ekološke otoke za ločeno zbiranje stekla in papirja Okolje postavljalo še na preostalem območju naše občine.

L.S.Z.

Izola - Kristanov trg 2, tel. 05/640-11-10, fax: 05/640-11-11

OBALA V MALEM

nepremičnine

www.sifra-nepremicnine-sp.si

immobili

S.p. Ivan Konstantinovič univ. dipl. ekon.

šifra

**NAKUP, PRODAJA, ZAMENJAVA HIŠ, STANOVANJ, PARCEL,
IMAMO LICENCO IN 12 LET DELOVNIH IZKUŠENJ
PRI POSLOVANJU Z NEPREMIČNINAMI**

Obisk iz Indianapolisa, pobratenega mesta

Letošnjega junija je občino Piran obiskala delegacija pobratenega mesta Indianapolis iz zvezne države Indiana v ZDA. Tako so vrnili lanski obisk piranske delegacije v Indianapolis, ko so podpisali listino o pobratenju.

Naše malo mestece Piran se je torej na pobudo potomcev slovenskih izseljencev pobratilo z milijonskim mestom Indianapolisom.

Indianapolis, prosto prevedeno Indijansko mesto, je središče države Indiana, ki leži na severovzhodu ZDA, v nižini južno od velikih jezer. Po velikosti je dvanajsto mesto v ZDA, prometno vozlišče z bogato industrijo (stopnja nezaposlenosti je pod 2,5%). Za nas je morda zanimivo kot pomembno kongresno, športno in univerzitetno središče. Med športnimi dogodki slovijo dirke formule 1 in avtomobilске dirke 500 milj Indianapolis, ki privabi do 450.000 obiskovalcev na dan. Kongresno - športno središče je veličastno. Po pokritih površinah presega vsa podobna središča v Evropi. Največja dvorana sprejme do 50.000 obiskovalcev. V mestu sta dve univerzi: University Perdue in State University of Indianapolis.

V tem mestu živijo tudi potomci slovenskih izseljencev. Večina so to že tretja generacija in le redki znajo slovensko, imajo pa svoje kulturno društvo, ki skrbi za ohranitev stikov s Slovenijo. Društvo izdaja svoj časopis in ima 135 naročnikov. Organizira tudi predavanja o Sloveniji, družinska srečanja, plesne večere polke, imajo svoje pevske in plesne skupine. Radi gostijo ljudi iz Slovenije in še raje prihajajo v Slovenijo, odkrivat rojstne kraje svojih prednikov. Predstavniki Pirana in Indianapolis se dogovarjajo o sodelovanju na več področjih, tudi o sodelovanju med njihovima univerzama in našimi visokoškolskimi

zavodi in o izmenjavi študentov in dijakov. Že letos bosta dva študenta Visoke šole za podjetništvo preživela dva meseca v Indianapolisu.

Tokrat se obiska v Piranu ni utegnil udeležiti župan **Peterson**, zato je delegacijo vodila občinska svetnica **Joane Sanders**. Na sprejemu pri županiji **Vojki Štular** se je predstavnikom Indianapolis pridružil ambasador ZDA v Sloveniji **Johny Young**. Za goste je bil pripravljen bogat program: srečanje z dekani naših visokoškolskih zavodov, s predstavniki piranskih gospodarstvenikov, ogled Avditorija in njegovih dejavnosti, ogled naših krajev, tudi Sečoveljskih solin, predstavitev kulturnega utripa naše občine in plovba po zalivu. Američani so bili tudi pri nedeljski maši v cerkev sv. Jurija, ki je bila posebno svečana, z zborovskim petjem in orgelsko glasbo. Potem

so jim člani društva **Prijatelji zakladov sv. Jurija** razkazali cerkev, cerkveni muzej in lapidarij ter jih pogostili. Zadnji dan so potovali po Sloveniji: sprejela sta jih postojnski župan in ljubljanski podžupan, ogledali so si Lipico, Postojnsko jamo, v Ljubljani pa kulturne znamenitosti in slovenski parlament. Nekaj članov delegacije je svoje bivanje v

Sloveniji podaljšalo, tako, da so si ogledali še Bled in rojstne kraje svojih prednikov.

Začele so se tkati vezi, ki se prav lahko razširijo v več smereh: na študijskem in kulturnem področju in seveda gospodarskem. Piran in Indianapolis sta sicer zelo različni mesti, a prav gotovo obe privlačni. Tudi motivi za povezovanje so različni in, kot kaže, na obeh straneh zelo močni. Nikakor ne smemo naklonjenost Američanov razumeti kot usmiljenje "velikega brata". V njihovih očeh smo atrakcija. Tako starega živega mesta, kot je Piran, v Ameriki ni. In Piran je v deželi njihovih prednikov. Zato raste v njih občutek odgovornosti za ohranjanje kulturne dediščine in za gospodarski razvoj Pirana. Počaščeni bodo, če bodo kot pobratimi sodelovali v piranskih projektih. Sprejmimo njihovo pripravljenost.

Nada Kozina

KLIMA NAPRAVE hlajenje-gretje od 195.000 SIT
(montaža in DDV vključena v ceni)

PANASONIC MITSUBISHI TOSHIBA GORENJE

- brezplačno svetovanje in ogled prostorov
- servis in vzdrževanje zagotovljen
- garancija do 5 let

CENTRALNO OGREVANJE

Ugodni krediti

Banke Koper:

- 12 mesecev T+0%
- 24 mesecev T+3%
- 36 mesecev T+4%

TRAMONTAL d.o.o.

Semova 23, Lucija

CSM: 041/628-658

Jaz sem riba
Riba je vodna žival.
Ima peruta. Je pisane barve.
Je modre barve. Najraje
je jem morske ribice in
morska solata. Najraje
plavam v vodi.

Lea
2.6.2002
at 10:11

Med 8. in 15. junijem so piranske gimnazijce obiskali nekoliko mlajši vrstniki iz norveške občine Bjugn in jim tako vrnili oktrobrski obisk. (O obisku Pirančanov v Bjugnu smo seveda tokrat poročali).

Da je občina Piran že dolgo let pobratena z Bjugnom je znano, saj vezi segajo daleč nazaj, ko so med 2. svetovno vojno Norvežani pomagali ujetnikom iz Jugoslavije, ki so bili zaprti v njihovi deželi. Danes pa si oboji želimo nadaljevati s sodelovanjem in prijateljstvom, tako med občinama, kot tudi med njunimi prebivalci. Nazadnje so torej piranski gimnazijci svoje prijatelje iz Bjugna - bilo jih je dvajset, z njimi so bili še štirje odrasli spremljevalci - gostili v svojih domovih. Teden, ki so ga Norvežani preživeli na slovenski obali, je bil poln izletov. Gostitelji so jim razkazali Sečovljevske soline, Predjamski grad, Postonjsko jamo, peljali so jih do Benetk, dodobra pa so spoznali tudi Piran, Portorož in Lucijo. Takšni in podobni obiski so vedno zanimivi, saj dajejo mladim možnost spoznati različne ljudi, drugačen način življenja, novo kulturo. Hkrati pa imajo mladi še priložnost izboljšati svoje znanje angleškega jezika. K.Z.

KAJ MENIJO MLADI PIRANSKI GOSTITELJI O OBISKU NORVEŽANOV?

- **Nena Perc:** "Bilo je sicer zanimivo in veliko novega, vendar pa Norvežanov ni zanimal naš način življenja, čeprav smo jih gostili v svojih družinah. Hoteli so se le zabavati in žurirati!"

- **Simon Rusjan:** "Bili so dobra "klapa" s temperamentnimi Skandinavkami."

- **Petra Rusjan:** "Bila sem do kraja utrujena, hkrati pa sem čutila veliko odgovornost."

- **Aljoša Žnidaršič:** "Doma, na Norveškem počasi in pasivni, tu pa hiperaktivni!"

- **Jan Antič:** "Zabavni, a tudi nedisciplinirani in svoeglavi."

- **Kira Zorman:** "Nezainteresirani za kaj več kot za nočno življenje v portoroških lokalih. Vse to pa mi je dalo misliti, kakšna neki je norveška družba: polna raznih prepovedi, od prodaje alkoholnih pijač dalje... Ko pa potem s severa pridejo na jug, jim popustijo zavore!"

In vendar je bil obisk norveške mladeži iz Bjugna pozitivna izkušnja za vse, kajti eni in drugi so imeli priložnost spoznati drugačen svet od njihovega. Posebej gostje s severa so se s težkim srcem poslovili, nekateri pa so se že oglasili, da se bodo zagotovo še vrnili k nam.

Poleti, v mesecih juliju in avgustu, pod okriljem Zdravstvenega doma Piran v prostorih zdravstvenega doma v Luciji, na Cesti solinarjev 1, v bližini križišča za Marino Lucija deluje ambulanta za turiste. Njen delovni čas je prilagojen turistični sezoni:

• **od 1. do 26. julija 2002** od ponedeljka do petka: od 8.00 do 13.00 ure in od 17.00 do 20.00 ure; ob sobotah in nedeljah prevzame nujne primere turistov urgentni oz. dežurni zdravnik na isti lokaciji;

• **od 27. julija do 18. avgusta 2002:** vsak dan od 8.00 ure zjutraj do 20.00 ure zvečer z opoldanskim odmorom med 14.00 in 16.00 uro;

• **od 19. do 31. avgusta 2002:** od ponedeljka do petka od 8.00 do 13.00 ure in od 16.00 do 20.00 ure; ob sobotah in nedeljah prevzame nujne primere turistov urgentni oz. dežurni zdravnik na isti lokaciji.

V ambulanti za turiste deluje zdravstvena skupina zdravnika splošne medicine in srednje medicinske sestre oz. zdravstvenega tehnika. Opravljajo vse zdravstvene storitve, ki sodijo v okvir nujne medicinske pomoči.

V nočnem času je za nujne primere v lucijskem zdravstvenem domu dežurni zdravnik: vsak dan od 20.00 ure zvečer do 7.00 ure zjutraj na telefonski številki 05 677 33 20. **V primerih življenjske ogroženosti kličite št. 112.**

Nujne zobozdravstvene storitve: dežurstva so **ob nedeljah in praznikih** prav tako v Zdravstvenem domu v Luciji **med 8.00 in 12.00 uro dopoldan.**

borzno posredniške družbe

- Ni vseeno, kako obračate vaš denar, da bo najbolj donosen.
- Zato ravnajte modro in poiščite nasvet strokovnjakov

v Kopru, Pristaniška 12, tel.: 05/663-31-00

Modro plapolanje, znak kakovosti

Med letošnjim sejmom Internautika je v portoroški Marini ponovno zaplapolala modra zastava, ki je mednarodno priznani dokaz o njeni kakovosti. Modra zastava vihra tudi na portoroški osrednji plaži, s katero upravlja komunalno podjetje Piran, pa v Strunjani na kopališču Zdravilišča Strunjan, ki je že peto leto izpolnilo stroge kriterije za pridobitev tega čislanege simbola.

Modra zastava je priznanje, ki ga vsako leto podeljuje evropska organizacija FEEE (Foundation for environmental Education in Europe) na predlog Nacionalne komisije Društva za okoljevarstveno vzgojo v Sloveniji. Akcija pridobivanja modre zastave, ki uporabniku zagotavlja kvaliteto, je vseevropska. V njej sodelujejo plaže ob morju, kopališča in marine. Z njo pa se želi vzpodbujati aktiven odnos ljudi do narave, saj morajo upravljalci kopališč na primer izpolniti kar 27 kriterijev, kot so kakovost vode za kopanje, okolju prijazno poslovanje, okoljska vzgoja in informiranje, varstvo in storitve, da bi lahko dvignili modro zastavo.

S PORTOROŽANOM DO ODGOVORA

Lani je imela naša rubrika S Portorožanom do odgovora polne roke dela, saj so vprašanja naših bralk in bralcev kar deževala. Pristojne službe in odgovorni ljudje pa so kar vestno odgovarjali nanje. Ko pa so nekatera postala precej vrtajoča, so odgovorni preprosto prenehali odgovarjati... Pred kratkim pa je našo rubriko k življenju obudil naš bralec, ki so ga zmotile hišne številke, oziroma boljše - odsotnost hišnih števil na stanovanjskih in poslovnih stavbah (trgovinah, hotelih...) v Portorožu. Po odgovor smo se napotili na Območno geodetsko upravo Koper, ki je pod okriljem Ministrstva za okolje in prostor. Posredovali smo jim sledeče vprašanje našega bralca:

Zakaj na večini objektov v Portorožu (hotelov, trgovin, lokalov, stanovanjskih hiš, vključno s stavbo Krajevne skupnosti Portorož, v kateri je tudi uredništvo Portorožana) ni hišnih števil. Na hišnih številkah pa žal ne piše niti ime ulice (oz. trga, ceste), na kateri stoji stavba. Prosimo Vas za izčrpen odgovor o hišnih številkah, pa tudi o drugih označevalnih tablah za javne objekte.

ODGOVOR NA PORTOROŽANOVO VPRAŠANJE:

Področje na katerega se nanaša vprašanje vašega bralca ureja Zakon o imenovanju naselji, ulic in stavb (UL SRS 5/80) ter podrobneje Pravilnik o določanju imen naselji in ulic ter o označevanju naselji ulic in stavb (UL SRS 11/80), na podlagi katerih vam podajamo sledeče odgovore:

• 10. člena zakona določa, da mora biti vsaka stanovanjska in poslovna stavba v naselju označena s tablico s hišno številko, z navedbo naselja oziroma ulice; 37. člen pravilnika pa določa, da tablico zahteva lastnik oziroma upravljalec stavbe ob vselitvi oziroma dokončanju stavbe pri pristojni izpostavi Geodetske uprave RS, katera tablico zagotovi v

roku dveh mesecev po prejemu zahtevka. v 39. in 40. členu pa je opisan način vzdrževanja, kar je obveznost lastnika oziroma vzdrževalca stavbe.

• Tablice brez navedbe naselja oziroma ulice so starejšega izvora, za njihovo zamenjavo so - kot je že zgoraj opisano - dolžni poskrbeti lastniki oziroma upravjalci stavbe.

• Vsebina in velikost tablice sta določeni v 10. členu zakona in 33. členu pravilnika: na tablici mora biti navedena hišna številka, dodatek k hišni številki(12b), navedba imena naselja ali ulice, če je v naselju uveden ulični sistem, na dvojezičnem območju pa tudi prevod v jezik narodnosti. Obliko in barvo pa določa enotno za območje občine občinski odlok.

• Namestitve tablic s hišno številko je dolžna nadzorovati po 41. členu pravilnika pristojna izpostava Geodetske uprave RS z občasno kontrolo. Kazenske določbe pa vsebuje 44. člen pravilnika, ki predpisuje denarne kazni za lastnike oziroma upravjalce stavb v primeru

oviranja postavitve ali zamenjave table za označitev imena naselja ali ulice in tablic s hišno številko, v primeru da namerno poškoduje ali samovoljno odstrani napisno tablo za označitev naselja ulice ali stavbe, če namesti tablico brez sklepa pristojne izpostave Geodetske uprave RS ali v nasprotju z določili pravilnika, če tablice redno ne vzdržuje ali dotrajane ne nadomesti z novo, če ne zahteva tablice in je ne nadomesti v določenem roku.

• Postavitev in vzdrževanje ostalih označevalnih tabel za javne objekte ni v pristojnosti geodetske službe

Zakonodaja, ki še vedno ureja to področje je bila sprejeta v času, ko je geodetska služba delovala v okviru občin in so nadzor izvajale občinske inšpekcijske službe. Po reorganizaciji v letu 1994 so do tedaj občinske geodetske službe prešle v pristojnost države. Zaradi pomanjkanja kadrov se kontrola danes ne izvaja, v pripravi pa je nova zakonodaja, ki bo to urejala.

**Vodja Območne geodetske uprave Koper
Ivan Seljak**

ODGOVOR TAJNIŠTVA KS PORTOROŽ:

Tablica s hišno številko stavbe Krajevne skupnosti Portorož z imenom ulice je naročena.

Zakaj so brez hišnih števil?

**Restavracija
V PORTOROŽU**
tel.: 674-50-74

in

**Pizzerija
V LUCIJI**
tel.: 677-02-04

se priporočata s pestro ponudbo dobro pripravljenih jedi

Unesco in naše narodno bogastvo

O mednarodni organizaciji UNESCO se v naši občini sliši pogosto, še največkrat ko govorimo o piranski osnovni šoli Cirila Kosmača, ki je že vrsto let zelo dejavna v Unescovi mreži šol – nedavnega 13. junija je šolo obiskal celo sam generalni direktor Unesca gospod Kojihiro Matsuura, maja pa so v portoroškem Avditoriju kot gostjo večera gostili direktorico Urada Slovenske nacionalne komisije za Unesco, gospo Zofijo Klemen-Krek. A četudi se s kratico Unesco srečamo tolikokrat, ne bo odveč o tej organizaciji in njenih prizadevanjih napisati nekaj več besed.

UNESCO je organizacija združenih narodov za izobraževanje, znanost, kulturo in komunikacijo. Njena naloga je skrbeti za kulturno in naravno svetovno dediščino, ki naj bi predstavljala izjemno vrednost za človeštvo. Ustanovili so jo leta 1965, ko so v Egiptu nameravali zgraditi Asuanski jez, s čimer bi povzročili uničenje staro egiptčanskega svetišča, ki bi ga zalila voda. Takrat je petdeset držav prispevalo denar in rešilo svetišče.

Unesco ima 188 članic, med njimi je tudi Slovenija. Na listi svetovne dediščine je 380 kulturnih spomenikov: 107 naravnih in 19 kulturno-naravnih. Te znamenitosti se nahajajo v 107-ih državah članicah, največ v zahodni Evropi. Slovenija ima na tej listi samo Škocjanske jame. Tudi druge države po svetu imajo dediščino, vredno vpisa na svetovni seznam, vendar še niso sposobne sestaviti prijav, kajti za to je potrebna je temeljita strokovna obdelava. In denar.

Velika pozornost Unesca je posvečena mladim, pri čemer poudarja pomen etike pri raziskovanju, usmerja v iskanje poti v lepše, bolj naravno in zdravo življenje. Opozarja na spornost bioloških raziskav, na tehnologijo, ki zastruplja in uničuje.

Na svetovnem seznamu je večina dediščine vidne, oprijemljive. Sedaj prihaja na seznam nematerialna kulturna dediščina: jezik, ljudsko izročilo, plesi, odrska umetnost (senčne lutke, kitajska opera)... Nič več ne velja, da ima zgodovino samo tisti narod, ki hrani pisane vire. Zgodovino afriških ljudstev odkrivamo skozi ustno izročilo.

Unesco razvija program »spomin sveta«, ki obsega filmske zapise, zapisano besedo v arhivih in knjižnicah. Posebni program je »dialog med civilizacijami«, ki spodbuja medsebojno poznavanje in razumevanje. Vojne se začnejo zaradi nespoštovanja, nepoznavanja drugih. Osnova za mir pa je najprej spoštovanje samega sebe, torej poznavanje sebe in zavedanje o vrednosti lastne kulture.

Slovenija se vključuje v program sredozemskih držav. Mimogrede, na tem območju že obstaja mreža Euro Mediterraneo Culture

dei mari s programi: pot vere, sefardska kultura, ženska v Sredozemlju, mesto med zgodovino in prihodnostjo, arabska arhitektura v Sredozemlju, petje in govor v Sredozemlju, varstvo kulturnih spomenikov, parki in vrtovi, zgodovinske orgle v Sredozemlju (kjer sodeluje tudi portoroški Avditorij).

Slovenija predlaga, da se na Unescov seznam uvrsti še Idrijo, Kras, bolnico Franjo, fužinske planine in Triglavski park. (Slovenski Unesco je izdal tudi brošuro o Dragoniji.) Slovenija je kot članica prevzela tudi nalogo, da revnejšim deželam pomaga

Bosne in Hercegovine. Piranski otroci sodelujejo z otroki sestrskih šol na različnih področjih. Najpomembnejše je razvijanje kulture miru in nenasilja. Radi se družijo in se skupaj učijo, spoznavajo drugačne in si med seboj pomagajo.

Ob vseh naštetih visokih ciljih in idealih pa naj opozorimo na nekatere stvari, ki človeka napeljujejo k razmisleku kot na primer: na svetovni listi so iz naše dežele vključene samo Škocjanske jame, ali pa da moramo najprej poznati in spoštovati sebe in da Slovenija pomaga revnejšim državam... Potem so tu še nekatera dejstva, ki nas napeljujejo k refleksiji: v Sloveniji imamo veliko biserov kulturne in naravne dediščine, imamo seznam dediščine in ustanove, ki bedijo nad njo. Žalostno je, da se ne spoštujemo, da je ne poznamo in ne cenimo dovolj, da smo premalo narodno zavedni, da se naši otroci bojijo odrasti, da naša dediščina propada, ker jo zanemarjamo, da je veliko umetnin uničenih in pokradenih, strokovnjaki na spomeniških ustanovah pa so nemočni in obupani... Vse tako ali še bolj žalostno je v Piranu.

Lahko bi sklenili (spet) z vrsto visokih ciljev: da bi morali poznati našo dediščino, jo sprejeti kot bogastvo svojega življenja, jo negovati in se veseliti tega bogastva. Preveč je vse urejevano od zgoraj, zato ni urejeno. Premalo je ljubezni, stika z naravo in doživljanja umetnosti. Mladi se učijo iz knjig, kako raste trava, kako letijo ptice, kakšne so hiše v domačem kraju. V knjigah si ogledujejo umetniške slike. Pogovarjajo se po žici. In potem vsem pticam rečejo ptice, drevesa nimajo imen, umetnin ne doživijo. Učni program je zahteven, a znanje traja do ocenjevanja. Vseeno nam je, kaj se dogaja okoli nas. Saj imamo komisije, zakone, oblast in policijo. Dediščina ni del našega življenja. Kajti za dediščino, ki bi bila resnično naša, del naše identitete, ne bi potrebovali ne zakonov ne komisij. Čuvali bi jo kot "punčico svojega očesa". Dokler osebno ne čutimo bolečine ob izgubi dediščine, jo bomo izgubljali. In z njo se zgublamo tudi mi.

Nada Kozina

Kam gre naša dediščina?

pripraviti predloge z utemeljitvami za uvrstitev njihovih pomembnih kulturnih in naravnih spomenikov na Unescovo listo svetovne dediščine.

Unesco spremlja vzgojo mladine in krepi vedoželjnost in povezovanje različnih. Ustanovil je mrežo šol ASPnet. Med slovenskimi se je - kot smo uvodoma izpostavili - prva včlanila osnovna šola Cirila Kosmača iz Pirana, leta 1993, in je med najbolj dejavnimi. Na to šolo so postali pozorni voditelji mreže, ko je odprla oddelek za begunce iz

Malčki o starinah

Za piranski vrtec Mornarček in njegovo enoto Barčica v Portorožu je bil zadnji letošnji majski dan še posebej slovesen. V Piranu v starem vrtcu je bila namreč zaključna prireditev nacionalnega UNESCO projekta "Starine in kako jih ohranjamo". Otroci so prikazali igre, plese in pesmi, ki počasi že tonejo v pozabo. Ob tem so pripravili tudi razstavo risbic, fotografij, izdelkov ter starih predmetov, ki so jih malčki prinesli od doma. Slovesnosti so se udeležili mnogi gosti. Še posebej veseli pa so bili v Piranu predstavnikov ptujskega vrtca, s katerim uspešno sodelujejo že dve leti in se je zdaj tudi sam vključil v mrežo UNESCO asp-net SCHOOLS. V Mornarčku pa že zdaj razmišljajo o tematiki, ki jo bodo načeli v prihodnjem letu, ki so ga v Unesco razglasili za leto sladkih voda.

Neva Kenda Pokleka

USTVARJALNOST OSVOBAJA MISLI

V prvem tednu junija je likovni krožek Društva Faros razstavljati svoja dela v TPC Lucija, trgovina Unikat. Razstava je tudi letos prese-netila z izvirnostjo in izrazno močjo umetniških stvaritev. Obiskovalec se nehote vpraša, kakšne bi bile usode teh umetnikov, ako bi bile v njihovih mladih letih okoliščine bolj naklonjene njihovi ustvarjalni žilici...

Sonja Požar, Lucija

Gospa Marija Grižon je kar s palico, s katero si pomaga pri hoji, pokazala na svojo razstavljenjo sliko.

FAROS ZAKLJUČUJE ŠTUDIJSKO LETO

Člani Društva za tretje življenjsko obdobje Faros Piran (trenutno je včlanjenih 217) so se 6. junija zbrali na letnem občem zboru v strunjski Salineri. Iz letnih poročil so izvedeli, da so z denarnimi sredstvi dobro gospodarili in da je bilo tudi sicer knjigovodstvo vodeno brez napak in v skladu z zakonskimi predpisi. Zato so člani sprejeli finančno poročilo in potrdili zaključni račun za leto 2001 ter finančni plan za študijsko leto 2002/2003. V preteklem letu je bilo opravljenih 918 ur pouka v raznih krožkih in delavnicah, na več izletih so se seznanjali s kulturno in naravno dediščino Slovenije in sosednjih dežel ter hodili na dolge sprehode. Imeli pa so tudi srečanja in čajanke v društvenih prostorih. V naslednjem šolskem letu bo društvo omogočilo članom vpis v 24 krožkov (nekateri so nadaljevalni) in delavnic. Pogoj za delo posameznega krožka je vsaj deset vpisanih.

Posebna in zelo dragocena pridobitev društva so lastni prostori.

Dosedanja predsednica, gospa **Fanči Kuhar** je prosila upravni odbor in vse prisotne za razrešnico z mesta predsednice, ker je dosedanji način dela zajemal preveč področij. Gospa ostane članica novega upravnega odbora, njena naloga pa bo odslej delo z mentorji. Soglasno je bila izvoljena nova predsednica, gospa **Jelka Župan**.

Sonja Požar

Na naši fotografiji je desno gospa Fanči Kuhar, dosedanja predsednica Farosa, ki predaja štafeto novi, gospe Jelki Župan (na sliki levo)

APPUNTAMENTI D'ESTATE:

* **Sabato 29 giugno alle ore 21.00** al Teatro Tartini di Pirano **INCONTRO DI CORI "Se passi per di qua..."**, si esibiranno il Coro misto "Giuseppe Tartini" della CI di Pirano ed il Coro Polifonico di Cremona.

* **Mercoledì 10 luglio alle ore 20.00** nella Sala delle Esposizioni di Casa Tartini apertura della **M O S T R A** Rose di Mauro Stipanov. La mostra rimarrà aperta al pubblico fino al 31 luglio 2002.

- **Alle ore 21.00** al Teatro Tartini di Pirano: **CONCERTO - CANZONI DA BATELLO E MUSICA BAROCCA** (Accademia di San Rocco di Venezia su strumenti originali, soprano Margherita Tomasi)

* **Sabato 13 luglio alle ore 20.00** in Piazza Tartini: **CONCERTO** dell'Orchestra di mandolini di Monaco.

* **Sabato 27 luglio alle ore 20.00** nel refettorio del convento dei frati Francescani Minoriti di Pirano apertura della **MOSTRA Bernini scultore**.

- **alle ore 21.00** al Teatro Tartini di Pirano **CONCERTO SULLE ALI DELL'OPERETTA**.

(In Programma arie e duetti d'operetta, musiche di Lehar, Kalman, Abraham, Ranzato, Serrano, Benatzkz, Zeller e Linke).

LJUDJE POTREBUJEMO DRUG DRUGEGA

Že nekaj časa nismo pisali o Društvu invalidov občine Piran, kar pa ne pomeni, da je njegovo delo zamrlo. Nasprotno! Izredno delovno je! Gonilna sila v društvu so pretežno ženske, ki bi si želele več pomoči moških članov.

Marca so na občnem zboru obširno poročali o opravljenem delu in delovanju v preteklem letu in obenem predstavili načrt dela za tekoče leto. Seveda bodo nadaljevali in tudi širili svoje dejavnosti, poglobljali medsebojne odnose in si prizadevali predvsem pri uresničevanju posebnih socialnih programov. Društvo posebno skrb namenja starejšim in težjim invalidom. Zanje so pred kratkim organizirali izlet po vaseh naše občine. To je bila tudi priložnost za pogovor o težavah invalidnih ljudi in o tem, kako jih rešujejo. Taka oblika druženja vse udeležence notranje krepi in bogati.

Prijetno se je izteklo tudi tradicionalni pohod iz Portoroža preko Belega Kriza v Strunjan. Najbolj množična oblika druženja pa so izleti v slovenske kraje z ogledom tamkajšnjih znamenitosti in značilnosti. Tako je bil nepozaben izlet v Volčji potok in Kamniško Bistrico (sto članov). Z veliko gostoljubja je člane piranskega društva v Matavunu pričakalo sežansko Društvo invalidov, na proslavljanju svoje 15-letnice. V jeseni pa bodo spoznali Rogaško Slatino z okolico.

Za ohranjanje in vzdrževanje telesnih zmogljivosti je seveda pomembna tudi rekreativna in športna dejavnost. Omenimo naj, da športniki piranskega društva dosegajo zavidljive uspehe na tekmovanjih v balinanju, kegljanju, pikadu, šahu in streljanju z zračno puško. Za člane, ki radi oblikujejo, pa ob sredah popoldan organizirajo delavnice ročnih spretnosti, h katerim vabijo vse člane, ki jim je to pri srcu.

"Invalidi smo ljudje, ki smo se iztrošili pri delu ali zaradi bolezni, potrebni zdravja, razumevanja okolja, predvsem pa strpnosti, pripadnosti, prijateljstva in sprejemanja drug drugega takšnih, kakršni smo - v dobrem in slabem. Edino tako bomo deležni še veliko drobnih pozornosti in lepih trenutkov," pravi ena najaktivnejših članic Društva invalidov občine Piran, gospa Jožica Sorta.

Il Gaspino

Iz gimnazije Antonio Sema s italijanskim učnim jezikom v Portorožu smo prejeli zadnjo številko njihovega šolskega časopisa **Il Gaspino**. Radovedni in z velikim zanimanjem smo prelistali časopis dijakov italijanske gimnazije, ki ga izdajajo prvo leto, izšle pa so tri številke, in bili prijetno presenečeni. **Il Gaspino** je namreč - oblikovno in vsebinsko - preprosto - dober. Glavne teme časopisa so seveda iz šolskega sveta: na primer predstavitev dijakov, ki so se izkazali na posameznih šolskih tekmovanjih in drugje, intervju z ravnateljico šole, gospo **Danielo Paliaga-Jankovič**, ki je pravkar končano šolsko leto ocenila kot pozitivno za šolo...

Dijaki pa se lotevajo tudi drugih tematik, na primer aktualne svetovne politike. Še posebej zanimiva je polemika z nekim člankom iz prejšnje številke o ZDA in Natu, ki jo je mladi avtor **Dean Milošević** - sebe skromno imenuje politik v plenich - naslovil **Mar postajamo vsi islamski fundamentalisti?!** Časopis, ki ga delajo mladi, ne more brez ljubezenskih rubrik, kot je Srcu ne moremo ukazovati (*Al cuor non si comanda!*) šaljivo razpredanje "kdo je s kom", ali razmišljanja o ljubezni v rubriki *L'amour*. Pod drobnogled so dijaki vzeli tudi enega od svojih profesorjev, ki so ga (najbrž s kančkom avtocenzure) ocenili z najboljšo oceno. Besedila spremljajo duhovite ilustracije, zadnja stran pa je posvečena stripu. Bravo, **Gaspino!**

L.S.Z.

Kozmetika Jana Božič s.p.
Lepa cesta 1, 6320 Portorož

Nega obraza
Nega telesa
Arurveda masaža
Klasična masaža
Tui-na masaža
Depilacija
Manikura
Pedikura
Infrardeča savna
Solarij
Refleksna masaža stopal

I BAMBINI AMANO GLI ANIMALI

I bambini del giardino d'infanzia "La coccinella" e i bambini della prima classe della scuola elementare "Vincenzo de Castro" di Sicciolle hanno collaborato con entusiasmo al progetto "Aiutiamo i cani del rifugio di Capodistria".

Guidati dalle insegnanti Tea, Marinella e Gloria hanno creato da soli il piano di lavoro del progetto. Il coinvolgimento emotivo è stato molto forte. Con entusiasmo hanno ascoltato letture sui cani ed hanno raccontato le proprie esperienze. Grazie all'aiuto dei genitori hanno raccolto cibo, coperte e cucce per i cani abbandonati, che vengono ospitati al rifugio. Hanno portato diverso materiale da casa, altro ne hanno raccolto da conoscenti nel circondario scolastico. Si sono divertiti a restaurare due cucce usate e papa' Skutelj ha costruito appositamente una bellissima casetta nuova per le bestiole. Infine i bambini hanno portato il materiale di persona al canile, con il gentile aiuto di papa' Pavlovič, con il suo camion. I bambini si sono entusiasmati alla vista dei cani, hanno aiutato il custode a nutrirli e gli hanno posto molte domande sul suo lavoro e sulla vita dei cani nel canile.

Gloria Frlič & Teja Bučinel

KONEC ŠOLSKEGA LETA TUDI ZA STARŠE

Učenci vstopajo v šolo z različnimi sposobnostmi, različnim predznanjem ter zelo različnimi delovnimi navadami. V prvih dveh letih šolanja starši budno spremljajo napredek svojega otroka. Otroci naredijo velik korak: opismenijo se, uporabljajo preproste računske operacije in znajo že veliko novega.

V višjih razredih osnovne šole učni napredek otroka navzven ni tako viden, motivacija za učenje mnogim otrokom pade. Preveč učencev postane v višjih razredih osnovne šole pri učenju neuspešnih. Takim otrokom smo dolžni pomagati vsi: šolski delavci in starši. Ob učnem neuspehu svojega otroka, se starši pogosto jezijo na učitelje, jezijo se na otroka in ga kaznujejo. Otrok pa se v tem krogu znajde nemočen, sam si ne zna pomagati, ko od povsod prejema sama negativna sporočila.

Otrok potrebuje pomoč

Brez sodelovanja med učitelji in starši otroku ni mogoče nuditi ustrezne pomoči, do katere ima pravico. V šolah so dandanes otrokom na voljo različne oblike brezplačne pomoči, pa je žal pogosto ne izkoristijo.

Starši pa - jezni na učitelje - pogosto s šolo nehajo komunicirati. V takem položaju je otrok nemočen, da bi si pomagal sam. Starši zmorejo morda le še to, da otroku plačajo drage inštrukcije.

Potem pa - zmanjka moči...

Kar precej je staršev učencev višjih razredov osnovne šole, ki v vsem šolskem letu niso niti enkrat prestopili praga šole. Mnogi so starši učencev, ki so pri učenju neuspešni. Staršev v šolo ni, ker so jezni na učitelja ali

pa menijo, da je njihov otrok dovolj odrasel, da lahko sam prevzame vso odgovornost za svoje učenje sam.

V obeh primerih starši niso ravnali pravilno. Otroku v težavah morajo starši pomagati najprej tako, da redno spremljajo njegovo delo. Kar lahko naredijo le z rednim sodelovanjem s šolo. Otroku - čeprav že v višjih razredih osnovne šole - ne morejo na rame naložiti takšnega bremena odgovornosti kot je, da sam rešuje svoj neuspeh! Skupaj morajo

jih glavoboli in nespečnost. Razmišljali so morda celo o najhujšem... Vendar so pogosto to strašno stisko otrok začutili le učitelji in drugi na šoli. Mar starši niso prepoznali nobenih sprememb v vedenju svojih otrok?!

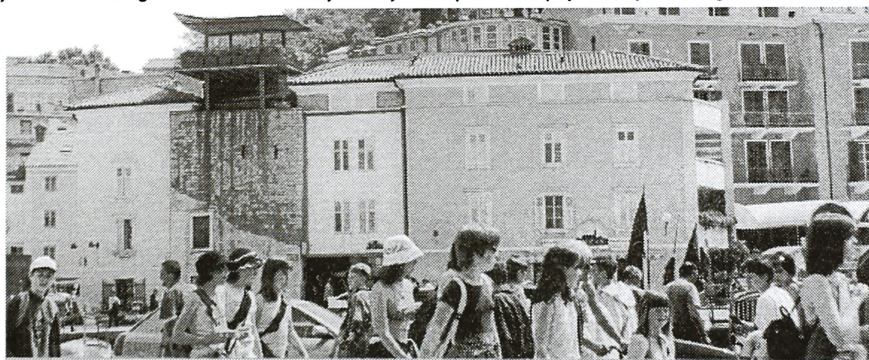
In zdaj so posledice tu: popravni izpiti, zaključene nezadostne ocene... Za zaključek pa še: upam si trditi, da je prevelik odstotek učencev, ki so bili ob koncu letošnjega šolskega leta nezadostno ocenjeni in imajo popravne izpite. Ne vidim razloga, da bi bili ti učenci še dodatno kaznovani.

Menim, da bi morali starši in učitelji razmisliti o medsebojni komunikaciji. Le z obojestransko odkritim, odprtim pogovorom se lahko rešujejo težave. Užaljenost, jeza in zamera na eni ali drugi strani, niso v

pomoč otrokom. Zaradi otrok se splača potruditi, otrokom smo to dolžni! Pogovarjajmo se!

In še nasvet: med počitnicami pozabimo na šolo! Le kakšno dobro knjigo naj preberejo otroci! Stopimo skupaj v knjižnico, si izposodimo knjigo in jo preberimo tudi sami. Zgledi vlečejo! Prijetne, predvsem sproščene počitnice vsem skupaj!

Neva Strel Pletkos

Oddahnimo se do jeseni.

postaviti otroku dosegljive cilje, iskati poti in možnosti za njihovo uresničevanje. Skupaj naj stopijo v šolo - bolje večkrat kot nikoli.

Zakaj takšno razmišljanje?

Ker je kar nekaj učencev višjih razredov osnovne šole učno neuspešnih! Starši so jim naložili preveliko odgovornost - da sami skrbijo za svojo šolsko uspešnost - pri čemer niso spremljali njihovega dela. Otroci so se v zadnjih mesecih zatekali v laži, mučili so

Na sliki so lucijski zmagovalci: Tanja Sredojevič, Kim Mahnič in Črt Loboda.

DNEVI OLJK

Sredi letošnjega junija so v Izoli potekali deseti dnevi oljka, kjer so na tradicionalnem kvizu Oljka, ali te poznam? Sodelovali tudi učenci četrtih razredov osnovnih šol. Sklepni del kviza je bilo okušanje in sajenje oljk. **Zmagala je skupina OŠ Lucija**, v finale pa so se uvrstili tudi učenci z Dobrovega, iz izolskih Livad, Dekanov in s Škofij.

Morski viharniki letos taborijo ob Kolpi

Lucijski taborniki rodu Morski viharniki imajo tudi svoje glasilo **Iskrice**. Junija so izdali že peto letošnjo številko, v kateri je vse polno koristnega čtiva, podkrepjenega z ilustracijami, za taborjenje, ki so ga letos od **1. do 14. julija pripravili ob Kolpi, na Rodinah pri Trebnjah**. Glavni letošnjega tabora - v taborniškem izrazoslovju starešina - je kot že vrsto let **Milan Emeršič**, ki mu taborniki pravijo Ata Medo, vodja tabora je **Davor Žeželj**, program bo vodila **Tina Bržan**, manjše rane in praske bo zdravila medicinska sestra **Irena Varušak**, kuhal pa bo **Fabjo Bonaca**.

Na podlagi 10.člena Odloka o priznanjih Občine Piran (Uradni list RS, št. 6/96 in Uradne objave, št. 19/99 in 18/2002) Komisija za podeljevanje priznanja Občine Piran "Zlati grb Občine Piran"

r a z p i s u j e PRIZNANJE OBČINE PIRAN

Občina Piran vljudno vabi fizične in pravne osebe, da posredujejo predloge kandidatov za priznanje Občine Piran v letu 2002. Občinski svet podeljuje priznanje: **ZLATI GRB OBČINE PIRAN**

- posameznikom za življenjsko delo, večletne uspehe ali enkratne izjemne dosežke trajnejšega pomena
- skupinam občanov, društvom in drugim pravnim osebam za večletne uspehe in dosežke, s katerimi povečujejo ugled občine na gospodarskem, družbenem ali drugem področju življenja ali dela.

Predlogi za podelitev priznanja morajo vsebovati :

- naziv in ime pobudnika,
- ime predlaganega prejemnika priznanja in osnovne osebne podatke,
- obrazložitev pobude,
- dokumente, ki potrjujejo dejstva v obrazložitvi.

Rok za oddajo prijave je 31. avgust 2002. Priznanje bo podeljeno ob prazniku Občine Piran.

Upoštevali bomo samo popolne predloge, ki bodo oddani v razpisanem roku na naslov : Komisija za podeljevanje priznanja Občine Piran " Zlati grb Občine Piran ", Tartinijev trg 2, 6 330 Piran.

Predsednica komisije Milena OBLAK-JUH, dr.med.

**Portorož - Obala 14B, tel. 05/674-41-49
v centru Portoroža nasproti starega hotela Palace**

Menjalnica

S.p. Ivan Konstantinovič univ. dipl. ekon.

ODPRTO VSAK DAN OD 08 - 20

Prva diplomantka Turistice - pomočnica direktorja hotela

Da je v vili Mariji sredi prelepega negovanega parka že vrsto let visoka šola, v kateri se slušatelji izobražujejo za vodstvena delovna mesta v turističnem gospodarstvu, seveda vemo. Šola je bila ustanovljena tudi (ali celo predvsem) zato, da bi zapolnila vrzel v ponudbi naših visokošolskih ustanovah, ki niso nudile nobenega specializiranega programa nalašč za kadre v turizmu. Tako je v Portorožu nastala Turistica, kjer se trudijo oblikovati čimboljši program, ki bi njihove študente oborožil z znanjem, kakršnega potrebujejo pri delu v turizmu. Zato smo se o Turistici, študiju in njenem sedanjem delu odločili povprašati prvo diplomantko Natašo Viskiĉ.

Gospa Nataša, ki je diplomirala leta 1999, je študirala po rednem pospešenem programu. Za študij turizma se je odločila že po osnovni šoli, saj je obiskovala srednjo turistiĉno šolo v Izoli in je potem, predvsem zaradi veselja do dela v turizmu, nadaljevala študij

na Turistici. Po opravljenem šolanju je že po treh mesecih dobila delo v Hotelih Koper. Javila se je na razpis in po sprejetju opravljala pripravništvo, kasneje pa zasedla delavno mesto pomoĉnice direktorja Hotelov Koper, kjer je zaposlena že tretje leto. Njeno delo je kontroliranje razliĉnih enot (recepĉije, gostinstva) ter organiziranje dela in prodaje hotelskih zmogljivosti. Razmišlja pa še o nadaljnjem študiju, saj bi rada opravila magisterij ter tudi na takšen naĉin napredovala na sluĉbenem podroĉju. Zanje je pomembno, da se vodilni turistiĉni delavci dodatno izobrazijo na podroĉju psihologije dela, financ, ekonomije. Po njenem mnenju pa gre iskati konkurenĉno prednost študentov Turistice, ko išĉejo zaposlitev, v visoki stopnji izobrazbe na podroĉju turizma, kar bi morali, tako šola kot študentje, bolje vnovĉiti.

Mojca Drozina, Silvana Iliĉ, Petra Barbariĉ

PSOVANJE V SLAČILNICI ALI KDO IMA VEČJEGA

(Napisano v afektu)

Navijač: Vzeli so mi vse sanje. In ali sem zato na hišo pritrdil 20 metrsko zastavo, da se oni tam v Koreji pretepajo?

Ta žalostni spor med Katancem in Zahovičem na svetovnem prvenstvu v nogometu v Koreji je odsev popolne dehumanizacije vrhunskega športa, kjer boj za slavo in denar odtehta vse človeške kvalitete. Pritisk sponzorjev in medijev je tolikšen, da tudi najmočnejše osebnosti doživljajo pritiske javnosti kot nevzdržne. Škoda, pa tako dobro smo se znašli v tej gladiatorski areni... A zgleđa, da so bile naše ambicije prevelike, materialne in človeške možnosti in nogometna usposobljenost in managersko vodenje pa premajhne. Fantje so se živčno zlomili pred možnostjo, da bi na velika vrata vstopili v svet bogatih in slavnih, ki jih častijo vesolnje množice, nas, ožigosanih z majhnostjo in nepomembnostjo, pa ni zraven.

Spor kaže tudi na nizko intelektualno in kulturno raven nogometnih vitezov, ki si zaradi dolgotrajnega, dolgoletnega treniranja niso uspeli pridobiti solidne razgledanosti in izobrazbe, ki je predpogoj, da realno oceniš svojo in nasprotnikovo vrednost. Ja kaj pa ste pričakovali?!? Da se bodo naši fantje obnašali kot Hamleti?!

Jama, ki jo kopljemo drugemu, je vedno patološki narcisizem, ki ti zamegli realno percepcijo tvojega mesta na delavnem mestu in v družbi nasploh. Predpogoj za dobro brcanje v reprezentanci je veliko število težkih tekem v močnih klubih, kjer pa so naši fantje v glavnem sedeli, ali pa si sploh niso priigrali pomembnejše pogodbe. Vse kaže, da je edini ekvivalent človeške vrednosti v nogometu denar, ki ga zaslužijo nogometni bogovi. Mi, povprečni ljudje, ki trdo delamo za vsakdanjo pičlo mezdo, pa trepetamo, spodbujamo in skrbimo za usodo brezdušnih milijonarjev, ki imajo polno rit vsega in vanje projeciramo svoje neuresničene sanje. Značaj povprečnega navijača je opazno psihopatološki, saj ta popolnoma idealizira svoje moštvo, ki je zanj najboljše na svetu. Če pa njegovi niso sposobni zmagati, vse slabe lasnosti pripiše nasprotnikom, ki so zahrbtni, hinavski, strahopetni, skratka prave pi....; na koncu je vsega ponavadi kriv "sudija", ki bi ga bilo treba obesiti. Popolnoma paranoidna orientacija torej!!! Ampak pomembno je, da smo - ne glede na različnosti - vsaj enkrat držali za nekaj minut skupaj, se razosebili in se porazgubili v navijaški množici in je bila, vsaj za trenutek naša osebna bolečina in žalost zaradi zavoženega življenja, manjša. Skoraj bi pozabil povedati definicijo, da je nogomet vojna minus streljanje, le ne vem, zakaj v tem ogledovanju sopihanja za žogo tako neznansko uživam? Tudi opice se podijo po drevesih, mar ne...?

Igor Bizjan

Društvo Obzorje vam sporoča: "Ni sistema, ki prostovoljno podpira jebi vetre, zato pot pod noge, da ne boš zamudil sončni zahod!"

Slaščičarna dobrih slaščic

MIGNON

v Portorožu
in pekarna slastnih dobrot
v Luciji

vas pričakujeta s svojo pestro
izbiro.

Jezikovne purgarije

• Konec maja je v piranskem gledališču imela svoj letošnji zaključni nastop **piranska plesna skupina Metulj**. Ob tej priložnosti je Zveza kulturnih organizacij Karol Pahor izdala **zgbanko s programom nastopov**, ki so jih naslovili **Na metuljevih krilih**. Plesalke so, kot piše v programu, plesale med drugim tudi na glasbo slavnega skladatelja Petra Iljiča Čajkovskega in sicer "Little swans" pa "Swan lake suite"... No morda pa je Rus Čajkovski pisal v angleških notah!

• Letošnje poletje bo kulturno sceno popestril že **deveti Primorski poletni festival**. Na nedavni novinarski konferenci v filmskem studiu Viba filma na piranskih Fornačah so organizatorji javnosti predstavili najnovejšo letošnjo lastno predstavo festivala **Zločin in kazen Fjodorja Mihajloviča Dostojevskega**. Ppredstavnike sedme sile so na vaje predstave pozvali z - "briefing"-om.

* Zanimivo je bilo na "mikro ravni", v našem neposrednem okolju opazovati, kako so ljudje reagirali na slovenske nogometne zdrahe. Pred in na začetku svetovnega prvenstva, smo bili na vsakem koraku naravnost zasuti s podobami naših najslavnejših nogometnih akterjev, potem pa... Tako na primer smo se v trgovini Tuš nekaj časa malodane zaletavali v Zahovičevo podobo naravne velikosti, ki pa je potem, po polomu diskretno izginila (na smetišče zgodovine...)

Za brezplačno pomoč v duševni stiski pokličite društvo OBZORJE (med 10. in 14. uro) na: 041/954-769.

Pri centru za socialno delo Piran že dvanajsto leto deluje skupina za samopomoč, ki so ji njeni člani dali ime Dober dan življenje. Vsako leto pred poletjem, na koncu ciklusa druženj, pripravijo skupni izlet s člani katere od podobnih skupin iz Slovenije. Letos so prijateljske stike navezali s skupini iz Nove Gorice, s katero se po podali na izlet po zgornjem Krasu in Goriškem. Svoje doživljanje izleta nam je poslala Srečka Bačar, članica piranske skupine, v katero zahajajo ljudje, ki so izgubili partnerja..

BITI TU IN ZDAJ

Leto je naokoli in naša skupina je spet nestrpno dočakala "šolski" izlet. Tokrat so nas povabili naši prijatelji iz Nove Gorice na ogled Goriške. Žal pa je veliko naših članov imelo različne obveznosti in tako se nas je zbralo po različnih postajah le majhno število. V glavnem so se udeležili izleta tisti, ki so resnično želeli pobeigniti od vsakdanjega vrveža, preživeti drugačen, lepši dan, ki se ga bo vredno spominjati; negovati kot svetinjico v kaosu sodobnega življenja, ki nam pogosto ne daje dihati ali pa niti nimamo moči, da bi "izklopili" vsakdanje skrbi in vsaj nekaj časa preživeli "z mislimi na paši".

In prav to smo doživeli! Najprej smo se zbrali v prostorih naših prijateljev, ki so nas pogostili s pico, sladkarijami (menda lastne izdelave) in sadnimi pijačami. "Kar jejte, kosilo bomo imeli pozno!" so nas prepričevali in mi smo veselo ubogali, tako da smo odšli na pot kar precej "podloženi". Prva točka našega izleta je bila Kostanjevica - za nekatere je bil to prvi obisk te izredno zanimive cerkve in samostana. Kar razganjalo me je od ponosa, da imamo Slovenci prav v Kostanjevici kar 30 inkunabul - to so knjige, tiskane še pred letom 1500. Kdo bi si mislil! A vsak dan lahko izveš kaj novega - če le ušesa in oči "s seboj vzameš". Potem smo se zapeljali na Skalnico, da bi užili prelep pogled na Sabotin, tudi "švicarski sir" imenovano zaradi kavern iz časa prve svetovne morije. Pod nami se je vila "prelepa hči planin" - smaragdno zelena reka Soča, ki nam jo lahko zavida ves svet, saj ni tako lepe reke nikjer na svetu. Še ena točka za nas!

Na Sveti gori - Skalnici smo naleteli na veliko gnečo, saj je tam mrgolelo ljudi, avtomobilov in avtobusov, ker je bila 50. obletnica časopisa Družina. To nas ni motilo, da ne bi "prečesali" tudi notranjosti veličastne stolnice in si na hitro ogledali okolico. Kar tako smo bili vsi nekam dobre volje, nasmihali smo se drug drugemu in izražali veselje - že smo se spet vkrčali v naš minibus ter se odpeljali proti Goriškim Brdom do razglednega stolpa. Junaško smo se povzpeli na vrh in si na kamnitem smerokazu ogledali smeri raznih vasic. Že 41 let stoji ta razgledni stolp! Potem smo se posedli pod drevo in mirno klepetali ter si izjavljali, kako lepo se počutimo. Tako mirni, polni neke tihe sreče in zadovoljstva. Nismo pogrešali nobenih močnih pijač - zdelo se nam je, da smo omamljeni od lepote naše domovine. Prijetno kramljaje smo dočakali kosilo - tipično nedeljsko z juho, praženim krompirjem, mesno rolado, solato in sladico. Odlično! Pravzaprav pa niti nismo čutili kake

posebne lakote. Povabili smo tudi svojega godca, ki je pridno raztegoval svoj meh in nas pripravil, da smo "nabrusili pete". Pa ne za dolgo. Kar naenkrat smo se znašli na klopcih pred gostilno in tam smo začeli prepevati, še kar ubrano, bi lahko rekli. Prehitro je minil čas in že smo se ponovno zbasali v vozilo in se spustili proti Novi Gorici. Nikakor se nismo mogli posloviti - želeli smo se še malo zadržati v družbi naših prijateljev. Kolovratili smo po mestu in vsak je iskreno pripovedoval, kako miren se počuti in pol lepih vtisov, da bi si tak dan morali večkrat privoščiti. Da bi tako pozabili na preteklost in prihodnost, da bi se počutili tukaj in zdaj. Poslovili smo se z obljubo na ponovno srečanje.

Tako malo je dovolj, da s počutimo lepo! Hvala našemu pridnemu šoferju, ki je kar lepo sodeloval z nami. Domov smo se vrnili polni notranjega mitu in misli, da ni treba nevemkako pretresljivih doživetij, da si srečen. Samo prisluhniti je treba svoji duši, utrujeni od modernega življenja, ki nas siromaši za mir in tiho ubranost samega s seboj. Doživeli smo drugačen, poseben dan.

Srečka Bačar

ŠTUDENTSKI SERVIS
ŠTUDENTEK
Servis z nasmehom
Zavod za posredovanje del študentom in dijakom

Edini servis na Obali, ki VES zaslužek namenja občudijem dejavnostim.

- Ob vsaki dvignjeni napotnici - preseenečenje!
- Subvencioniranje mesečne kino karte!
- Naročilo napotnic osebno, po telefonu, e-mail!
- Nov popustnik, in še in še...!

Piran, Župančičeva 14/III, tel 05/6710020, fax 05/6710021
E-mail: servis@ksop-cscp.si

Mažoretke skupinsko dosegle drugo mesto

Mažoretna skupina, ki deluje pod okriljem piranske Zveze kulturnih društev Karol Pahor, je na letošnjem tekmovanju mažoternih skupin na Slovenskem - četrtem doslej -, ki je bilo aprila v Kanalu na Goriškem, zasedla ekipno drugo mesto. Piranska skupina Twirling klub se je tekmovanja, na katerem je sodelovalo štirinajst mažoretnih društev iz Slovenije, udeležila s trinajstimi nastopi. Z nastopi posameznic, parov in skupin so mažoretke Twirling kluba, ki jih vodita **Ana in Jani Rat** domov odnesle kar deset pokalov za uvrstitev na prvo mesto ter tri pokale za drugomestno uvrstitev. Naj še naštejemo vse, ki so se tako dobro odrezale in pri tem pripomogle k visoki uvrstitvi ekipe. Prva mesta v svoji tekmovalni skupini so zasedle: posamezno **Ana Pinter, Urša Simčič, Zlata Okuglič, Elena Zlatič**; v paru - **Dijana Galijašević in Veronika Škof, Mirela Begič in Mirjana Srdojevič, Zlata Okuglič in Mojca Podjavoršek, Andreja Zankoč in Mirjana Srdojevič**. Prvo mesto sta zasedli tudi mlajša in starejša skupina piranskih mažoretk, druga mesta pa so zasedle **Ivana Jana Potočnik, Taja Magajna** in par **Zlata Okuglič ter Mojca Podjavoršek**.

E.F.

UNID d.o.o. Piran

- mladinski servis
  - Internet storitve, web design
- Župančičeva 14, 6330 Piran
tel./fax 05 / 673-15-21
- Obala 55, 6320 Portorož
tel./fax 05 / 674-70-18
- <http://www.klub-mp.si>
Email: servis@klub-mp.si

KOZMETIKA - PARFUMERIJA

Profumina

Obala 33, Portorož, Tel.: 674-84-20

V naši ponudbi najdete takorekoč vse, kar potrebuje sodobna ženska za nego telesa in obraza.

Poleg negovalne kozmetike najprestižnejših hiš, Vam lahko ponudimo tudi dekorativno kozmetiko in velik izbor parfumov kot so: C. DIOR, CARTIER, BULGARI, LANCOME, CALVIN CLEIN, Y.S. LAURENT, CERRUTI, VERSACE, ESCADA, ...

Vabimo Vas na ličenje s priznano vizажistko Irino Jurman, ki bo vsako soboto v Profumini. Naročite se lahko po telefonu 674-84-20.

Dober nasvet nič ne stane, lahko pa naredi čudeže.

Obiščete nas lahko vsak dan od 9. do 20. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 13. ure.

»Uredništvu PORTOROŽANA

V prilogi vam pošiljam za objavo sestavek, ki je po značaju tukajšnji in vseslovenski. Ker Portorožana rad prelistavam, če le pridem do njega, in opažam, da namenjate njegovi splošni podobi in tudi jezikovni kulturi ustrezno pozornost, sem prepričan, da ga ne boste zavrnilii.«

Takšno ljubeznivo spremno pisemce nam je poslal profesor Silvo Fatur iz Lucije. Ker ga razumemo tudi kot pohvalo in vzpodbudo, ga hkrati z njegovim odprtim pismom, kar objavljamo. Res se trudimo, da ne bi delali preveč jezikovnih napak, včasih nam jo zagode ta ali oni tipkarski, računalniški ali kdo ve kateri škrtat. Upamo, da se, spoštovane bralke in bralci, tokrat vendarle preveč ne jezite na nas.

Odprto pismo ge. Jani Tolja, direktorici portoroškega Avditorija

Sprva sem mislil, da bi vam napisal navadno, osebno pismo. Potem pa sem razmislil in ugotovil, da je problem, na katerega želim opozoriti, širši in torej zasluži javno obravnavo.

Zakaj gre? – Včeraj, 30. maja, sem po radiu poslušal vašo napoved in razlago obsežnega programa prireditev portoroškega Avditorija za poletje 2002. Kot razmeroma pogost »uporabnik Avditorijevih uslug« sem prisluhnil pozorneje kot navadno prisluškujem radiu. Beseda vam je tekla gladko. Pozorno uho pa je zaznalo nekaj vztrajno ponavljajočih se jezikovnih, izgovornih napak, na katere želim opozoriti.

Razumljivo je, da ste v svojem govoru veli-

kokrat izrekli besedo Portorož. A dosledno ste jo naglašali napačno: Pórtorož namesto Portoróž, kot je zapisano v leksikonu Slovenska krajevna imena (Ljubljana 1985) ali pa v še čisto svežem Slovenskem pravopisu (Ljubljana 2001).

Podobno ste dosledno naglašali besedo festival kot féstival, na prvem zlogu, namesto na drugem, kot je to zapisano v prvi knjigi Slovarja slovenskega knjižnega jezika (Ljubljana 1970), in enako v že omenjenem Pravopisu.

Značaju slovenskega jezika torej ustreza: **Portoróž, portoróški**; in **festívál, festíválni** ali **festíválski**; dvojnici sta zamenljivi, torej bo ustrezno festivalni ali festivalski program.

Tudi v primerih napačnega naglaševanja, še posebej imen, osebnih in krajevnih, gre pogostoma za interference, kot temu rečejo

jezikoslovci in s tem mislijo na medsebojno vplivanje jezikov v stiku, v našem primeru slovenskega, hrvaškega in italijanskega.

In zakaj o teh rečeh pišem prav vam? Zato, ker so besede Portorož, portoroški in festival, festivalski v ustanovi, ki jo vodite razumljivo zelo pogoste, brez njih ne morete ne vi ne vaša ekipa, kadar nastopate v javnih obcih, posebej na radiu in televiziji, s tem pa imate hote ali nehote opazen vpliv na govorno podobo slovenščine. Zato je prav, da je vaša beseda taka, kot mora biti, kot je za kulturo javnega sporočanja prav.

V prepričanju, da na te reči nikoli niste niti pomislili, da vas morda na to nikoli ni nihče opozoril, vas pozdravljam in želim vam in vaši ekipi še veliko uspeha. Pa brez zamere, prosim.

Silvo Fatur, profesor slavist

Klic z Vojkove v Luciji

Po objavi pisma nemške turistke iz Kölna, gospe Rosemarie Inge Prüfer v prejšnji številki Portorožana, ob katerem smo objavili tudi sliko avtobusnega postajališča na Vojkovi ulici v Luciji, katerega je gospa omenila v svojem prijaznem pismu, nas je po telefonu poklical stanovalac z Vojkove ulice, neposredni sosed postajališča. Opozoril nas je, da je travnik ob postajališču na Vojkovi ulici, na naši fotografiji, pokosen. Pozval nas je, naj ga pridemo fotografirati sedaj, ko je trava že lepo visoka. Gospod z Vojkove nam je namreč pojasnil, da sta za krošnje travnika pri postajališču vsa leta skrbela on sam in drugi bližnji sosed s Podvozne ceste. Zdaj pa je njegova kosilnica pokvarjena, za sosede pa tudi ni vedel, če bo še pri volji, za košnjo javne površine... Skratka: predlaga, da bi za ta travnik začele skrbeti občinske službe, ki so za to zadolžene in plačane! Na naši fotografiji je travnik z že precej višjo travo kot v prejšnjem Portorožanu. (Ob zadnjem ogledu pa je nekdo travo vendarle pokosil!)

DOBILI SMO UREJENO DOSTOPNO PEŠPOT

Časopis Portorožan št. 7/8 je julija 2001. leta objavil sklep Županje občine Piran, gospe Vojke Štular, pod naslovom: **SKUPAJ JE LAŽJE**.

Sklep ponuja občanom občine Piran 50 odstotno pomoč pri urejanju hišnih priključkov: dostopnih poti, asfaltnih priključkov ipd., ki potekajo po zemljišču v lasti Občine Piran.

Stanovalci hiše Cvetna pot 19 v Portorožu smo se na sklep odzvali in preko KS Portorož in sporazumno s pristojnimi občinskimi organi dosegli, da smo v lastni režiji zgradili betonsko pešpot v dolžini 27. metrov. Doslej je bila pot le zbita zemlja, občasno posipana z drobirjem, vzdrževali pa smo jo stanovalci sami. Ker poteka pot po padajočem terenu, je ob deževju meteorna voda traso često, vedno znova, razrila in material odnašala. Tako je bila pot največkrat podobna koritu. Od 1. junija pa imamo stanovalci urejeno dostopno pešpot, ki nas povezuje z glavno traso Cvetne poti.

Od naše občine in Elektro Koper pa pričakujemo, da bomo na tem odseku Cvetne poti dobili tudi razsvetljavo. Nekaj namigov, da je upanje upravičeno je bilo, saj ima Elektro Koper v svojem programu tudi sanacijo omrežja pri stanovanjski hiši Cvetna pot 17. To bi lahko bila priložnost, da bi namestili eno svetilo, ki bi svetila na našem delu poti. Upamo in pričakujemo skorajšnjo ureditev tega.

Zahvaljujemo se za sodelovanje KS Portorož in za finančno soudeležbo Županji občine Piran.

Stanovalci Cvetne poti 29
Portorož

Pojasnilo uredništva:

Da je Nada Kozina s svojim ostrim, pronicljivim peresom (pravzaprav računalnikom) "enfant terrible" Portorožana, vemo (v uredništvu jo imamo za našo Vesno Godina, ki s svojimi kolumnami v Oni pogosto razburi Slovenčke, če si dovolimo njen izraz). Nadina razmišljanja pogosto sprožajo burne reakcije - odobravanja in popolnega nasprotovanja - ne le bralk in bralcev, temveč tudi sodelavcev Portorožana (ni še dolgo od njenega članka Zatajeni Pirančani, okoli katerega se je razvila zanimiva polemika). Da pa je njeno komentirano, izrazito osebno poročanje o prireditvi piranskih gimnazijcev dvignilo toliko prahu, je bilo presenečenje tudi za uredništvo! Nehote se vprašamo zakaj... (odgovor prepustimo razmišljujočemu bralcu in bralki).

Teško je (javno) biti proti toku, za to je treba imeti velik pogum. Ki ga Nada Kozina pač ima. Za to moraš biti poseben človek, ki zna pogledati tudi za pročelje, s katerim se obdajamo ljudje, da zgleđamo lepši, boljše, sposobnejši, imenitnejši, nenazadnje zato, da sami do sebe ohranimo spoštovanje in (pre)živimo. Želimo si, da bi gimnazijci, ki jih je njeno pisanje prizadelo, znali to njeno sposobnost in pogum ceniti in spoštovati! Da bi se od nje naučili iskati tisto, "kar je očem nevidno." (Na primer kakšna je ta družba (to smo mi vsi z našimi institucijami vred), ki (tudi) mladim natika verige, da sploh ne znajo brez njih živeti). Da bi mladi intelektualci znali dostojanstveno sprejeti drugačno mnenje, tudi kritiko (tukaj po spominu, kdo ve kolikokrat že, citiramo znano Voltairovo misel: Ne strinjam se s tabo, a storil bom vse, da boš lahko svojo misel javno povedal). Da ne bi bilo več takšnih reakcij, kot je bilo anonimno pismo v jeziku najnižje poulične govornice, nevredno količjak razsvetljenega človeka, ki so ga poslali - kot je pisalo v tekstu - gimnazijci po pošti Nadi Kozini.

V uredništvo smo torej na zadnje pisanje Nade Kozina prejeli veliko odmevov (telefonskih, osebnih, pismenih). To pa je za časopis zmeraj vzpodbudno, saj kaže tudi na njegovo branost. Objavljamo vsa, nekoliko skrajšana, pisma (mislimo, da smo bistvo ohranili; pisce pa zaradi krajsanja prosimo za razumevanje, vendar ima Portorožan premalo strani).

Naj še pojasnimo, da je bil odgovor ravnatelja in profesorice Gimnazije Piran napisan potem, ko sta prebrala anonimno pismo v imenu gimnazijcev.

Spoštovana gospa Nada Kozina,

Dovolite, da se najprej opravičimo za nedopustno dejanje neznanega pošiljatelja, ki nas je presenetilo in prizadelo. Takšno ravnanje grajamo in obsojamo, saj je v nasprotju s kulturo in moralnimi vodili, ki jih z obveznimi in prostovoljnimi dejavnostmi skušamo privzgojiti na Gimnaziji Piran. Radi bi poudarili, da je pismo delo posameznika in ne institucije, ki je bila med vrsticami imenovana, prav tako pa zanikamo kakršnokoli sodelovanje ali mentorstvo neznanemu piscu.

Hkrati želimo potrditi vašo predvidevanja, "da imajo naši dijaki podporo vzgojiteljev", saj so po uničujočem članku želeli vedeti, ali je bilo njihovo delo res tako "grozno", isto pa so se verjetno spraševali tudi njihovi starši in tisti, ki so si drznili predstavo oceniti kot dobro in so, morda čisto nehote, v njej celo uživali.

Kako razložiti več kot petdesetim dijakom in dijakom (mnogi med njimi so prvič stopili na odrske deske), da je edino javno plačilo, ki so ga dobili vaš članek, v katerem ni ene same pohvalne besede? Vsak dober in predvsem korekten pisec ali novinar bo poleg končnega izdelka ocenil tudi okoliščine in predvideval, kakšen odmev bo imelo pisanje. V našem primeru je to srednješolska populacija, ki je posvetila svoje popoldneve pripravam na predstavo, ki naj bi bila samo njihova, to pomeni, da so lahko izbrali in predlagali, s čim bodo nastopili, nato pa smo predloge usmerili pod skupni naslov Strpnosti.

Kar je tako dijakom kot nam ostalo zakrito za vašim pisanjem, je namen vaše kritike. Če ste želeli doseči to, da bodo mladi glasbeniki kaj manj preigravali ameriške in angleške vzornike, vam ni uspelo. Če ste želeli prepričati mlade pesnike, da pišejo o svetli in idealistični prihodnosti in rožnatem pogledu na svet - to ne bi uspelo nikomur (morda bi morali iz učbenikov najprej črtati Trpljenje mladega Wertherja, Cankarjev roman Na klancu, Prešernove Sonetje nesreče... ker so samo literarna podoba nelepega življenja, ki ga prebirajo dijaki). Če ste želeli doseči, da bi se pred-

stava gimnazije povzpela na raven državne akademije ob kulturnem prazniku z vsemi svojimi stereotipnimi predvidljivimi lastnostmi - ne bomo dovolili, da bi se to zgodilo. Če ste želeli doseči, da bi bili mladi ustvarjalci in poustvarjalci razočarani, jezni, žalostni - to vam je uspelo. Če ste želeli mladim približati materni jezik na tako agresiven in brezobziren način, ste verjetno dosegli ravno nasproten učinek.

Še enkrat poudarjamo, da obžalujemo, da je prišlo do tega dogodka in upamo, da se bodo v bodoče ustvarjalnost, strpnost in prava mera kritike srečale na pravi strani.

Ravnatelj Borut Antonič

Sabina Kravos, prof.

Replika na članek Akademija slovenske gimnazije v Piranu

Academia je v Slovarju slovenskega knjižnega jezika DZS opredeljena kot slavnostna prireditev s kulturnim sporedom. Ne vem, ali so bile ambicije piranskih gimnazijcev res takšne, kot jim jih pripisuje naslov prispevka v majski številki Portorožana; sama sem dogodek sprejela kot predstavitev ustvarjalnosti dijakov izven vsakodnevnih učnih vsebin. Še manj pa mi je jasno, kaj je bil pravzaprav namen razmišljanja avtorice tega prispevka, saj iz nedodelanih in nepovezanih misli, ki jih je nanizala, tega nisem mogla razbrati. Potem ko suhoparno in mimogrede našteje, kaj se je na odru dogajalo, polemizira z izjavo dijaka o ustanovitelju gimnazije.

Kako preprosto in razumljivo je vse med skromnimi marjeticami!

☞ To besedilo iztrga iz konteksta pesmi, v kateri je bilo omenjeno ime ravnateljice in ga zlorabi za kratko in nedorečeno razmišljanje o naši polpretekli zgodovini in politiki. Zatem se sprašuje, zakaj je bilo toliko pesmi v angleškem jeziku in ironično doda, da so mladi glasbeniki želeli pokazati, kako dobri "musiciens" da so. Kje neki pa naj se pokažejo in dokažejo ti glasbeni navdušenci, ki se šele oblikujejo in zavzeto vadijo, če ne prav na prireditvi njihove gimnazije? Sprašuje se, zakaj ni bilo nobenega nastopajočega, ki bi igral klasično glasbo ali nihče od dijakov ne hodi v glasbeno šolo. Če zanemarimo dejstvo, da je v Piranu omogočena le osnovna glasbena izobrazba, ki jo je pretežni del dijakov že prerasel (se pa gotovo nekaj dijakov res še vedno formalno glasbeno izobražuje), bi bil ta očitek morda na mestu. Pa vendar: zame je bilo 15 minutno izvrstno interpretiranje (glasbeno izobraženih izvajalcev) Pink Floydov ene od gimnazijskih skupin klasika. Avtorica se v nadaljevanju vrne k uporabi jezika, pomeša Irce, Angleže, Žide in globaliste, in se zamisli na pesmijo dijakinje o sponah. Morda bi bilo prav, da jo mladi gimnazijski ustvarjalci povabijo na svoje redne mesečne kavarniške večere, na katerih razstavljajo svoja dela, recitirajo svoje pesmi, berejo spise in razmišljanja. V slovenščini. Prispevek se zaključuje z mislijo, da ni grozno, da smo doživeli akademijo piranskih gimnazijcev, da pa je grozno, da smo jo sprejeli kot dobro. Jaz pa bi rekla, da ni grozno, da nekdo razmišlja o vtisu, ki ga je nanj naredila (javna) predstava in je celo pozitivno, če ga vzpodbudi h kritičnemu razmišljanju. Grozno pa je, da to predstavo zlorabi za površno razmišljanje, ki ga objavi v mediju, ne da bi jasno pokazal na srž problema. Predstavitelj gimnazije ni bila "vrhunska prireditev", sem pa prepričana, da so tako dijaki kot njihovi mentorji dali pri svoji predstavitvi vse od sebe. In to bi morali znati ceniti.

Nataša Mrakič-Butina

DRZNIMO SI BITI STRPNI IN TOLERANTNI

K pisanju me je spodbudilo razmišljanje gospe Nade Kozina v majskem Portorožanu pod naslovom "Akademija slovenske gimnazije v Piranu", v katerem je izrazila svoje videnje dogodka v Tartinijevem gledališču. Dovolite mi, spoštovana gospa, da vam predstavim svoje odgovore na mnogo vprašanj, ki ste si jih zastavili v članku.

Prva misel, ki vas je začudila, je, da je piransko gimnazijo ustanovila Vojska Štular. Vsi vemo, da ena oseba ne more ustanoviti državne šole. To vedo tudi dijaki, ki so misel karikirano izrekli, kajti vsi vemo tudi to, koliko je osebno prizadevanje gospe Vojske Štular pripomoglo, da smo v Piranu pred leti ponovno pridobili gimnazijski program. O ukinitvi gimnazije pred 20 leti zaradi usmerjenega izobraževanja ne bi razpredala, saj so politikom takrat svetovali tudi strokovnjaki in skupaj postavili nov učinkovit sistem izobraževanja, ki se je sčasoma izkazal za neuspešnega.

Mladi in angleščina - poglavje zase. Ne zagovarjam uporabe angleških imen skupin, še manj besedil pesmi v angleščini, vendar sem strpna do tega. Zakaj? Vem, da je to del rock kulture, ki so jo mladi vzeli za svojo. Ne morejo se identificirati v klasični glasbi Mozarta, Beethovna ali Wagnerja (oprostito, v slednji se tudi jaz ne morem), lahko pa se najdejo v glasbi Pink Floydov, Deep Purple in ostalih rock klasikov. Da, tudi rock glasba ima svoje klasike. Ponosna sem na današnjo mladino, ki zna prebrati zrnje od plev in zna poslušati kvalitetno rock glasbo (še po 30 letih od njenega nastanka) in ne samo sodobni "pop in techno štanc". Tudi to je kultura. In ko bomo Slovenci imeli v svojih vrstah klasika rock kulture, bomo vsi peli njegove/njihove pesmi, tudi v slovenščini. Na nastopu so to čast izkazali gospodu Kreslinu in njegovo klasiko prepesnili v svoj način.

Kje so izvajalci klasične glasbe? Ni jih bilo na nastopu, ker so se prepozno prijavili, ker se jim ne da nastopati, ker... Mladi, ki ste jih videli na odru, imajo energijo, imajo željo in voljo za vaje, za ustvarjanje in za nastopanje. Pohvaliti jih moramo, da so se upali izpostaviti kritični publiko na ogled. Nekateri si tega niso upali.

In za konec mladim sporočam, da ste dobri, ustvarjalni, polni energije in predvsem, da niste grozni. Želim si videti še vaš naslednji in še naslednji nastop. Nočem vam natikati verig, ki jih čutite. Žal, gospa Nada, je vaše razmišljanje samo še en člen v verigi, ki jo mladi čutijo, saj karkoli naredijo, odraslim ni prav. V dejanjih mladih vidite najprej vse, kar je narobe in ničesar, kar je prav. Tudi zaradi tega so naši mladi črnogledi. Ne moremo spremeniti vojn, terorizma, bolezni, nesreč... Lahko spremenimo sebe in naše razmišljanje o mladih, ki naj bo pozitivno in optimistično. Le tako jim bomo dali vedeti, da imata življenje in študij smisel.

Tadeja Bizjak

PRIREDITEV PIRANSKIH GIMNAZIJEV

Že lani in letos ponovno smo bili navdušeni nad prireditvijo, na kateri so lahko mladi pokazali svojo ustvarjalnost. Ponujena jim je bila priložnost, da se izkažejo kot ustvarjalci predstave, ki je navdušila prijatelje, sošolce, starše in tudi stare starše.

Nastopajoči so bili ljubitelji, navdušenci za glasbo, ples in druge načine izražanja; bili so mladi ljudje, ki bi jim lahko morebitni spodrslijaj, norčavost oprostili, vendar ga nismo doživeli. Doživeli pa smo sproščenost, mladostno razigranost in kar nam je bilo še posebej v veselje, samozavest.

Zato smo bili presenečeni, ko smo v prejšnjem Portorožanu prebrali članek gospe Kozina, v katerem ni imela za Akademijo slovenske gimnazije v Piranu niti ene pozitivne besede. Seveda sprejemamo, da ima lahko vsakdo svoj pogled na prireditev. Ne moremo pa sprejeti, da bi si bralci, ki prireditve niso (žal) videli, ustvarili mnenje in podobo na osnovi le ene ocene, še te odklonilne.

Če bi si hoteli ogledati predstavo na "visoki" umetniški ravni, bi šli na gledališko predstavo SNG ali Mestnega gledališča Ljubljanskega; če bi hoteli obiskati glasbeni dogodek, bi šli v opero, filharmonijo ali kakšen drugačen koncert. (Kdo ve, če bi bila na programu glasba slovenskih avtorjev?)

Za vse to bi plačali visoko vstopnino, ker bi nastopali profesionalci in že izkazani umetniki. Mi pa smo hoteli videti le to, s čim se ukvarjajo piranski gimnazijci, ki (še) niso priznani umetniki. Prednost te predstave je bila v tem, da so nastopali talentirani in manj talentirani mladi ljudje in so si upali stopiti pred publiko. Nad nobeno točko nismo bili razočarani, saj nismo pričakovali vrhunske umetnine. Bilo pa smo prijetno presenečeni nad tem, kar smo doživeli, saj je dalo slutiti, da iz teh mladih ljudi še nekaj bo.

Življenjski slog naše mladine je drugačen in se včasih ne ujema z našimi željami. Če nam je všeč ali ne, skozi vzgojo skušamo svoje otroke oblikovati in ljudi, ki bodo ustrezali našim predstavam in okvirjem, vendar si mladina izbira tudi svojo perspektivo, ki je zaradi hitrih sprememb v družbi drugačna, kot je naša. S temi spremembami se moramo naučiti živeti in jih ne prezreti. S svojo predstavo so nam sporočali, da bodimo strpni do različnosti, drugačnosti in tudi, da bodimo strpni do njihovega načina izražanja, četudi se ne ujema z našimi kriteriji. Ko sprejemajo drugačne vplive, še ne pomeni, da izgubljajo svojo izvorno kulturo, svoj jezik. ☞

Prepričani smo, da bi bila predstava drugačna (bolj slovenska), če bi se čutili ogroženi v izražanju svoje izvorne kulture in jezika. Pri človeku, ki se čuti svobodnega in neogroženega, je njegovo izražanje raznoliko, široko, sprejemajoče tudi za druge vplive. Piranski gimnazijci so govorili o strpnosti do razlik. V moči nas odraslih je da jim to vračamo s nesprejemanjem ali sprejemanjem in jim pokažemo, kako v življenju resnično izgleda nestrpnost ali strpnost. Mi smo se odločili za slednje.

Milenka Uhelj Oštir, Benjamin Oštir, Ivica in Bogdan Ječič, Janja Štukl, Rade Milošević

VRAČAM/O UDAREC

Najprej en lep pozdrav vsem kulturnikom iz naših krajev. Zakaj pišem? Vzrok tiči v Portorožanu, v članku, ki je namenjen nam piranskim gimnazijcem. Akademija slovenske gimnazije v Piranu, ga je naslovlila "gospa" Nada Kozina, ki najbrž ni imela pametnejšega dela. Najlažja stvar je poprijet za pisalo, se ozret po okolici in vsevprek kritizirati. Tarča takih nevhvaležnežev smo na žalost tudi mi mladi, ki smo si hoteli popestriti običajen petkov dan z nekoliko drugačno zabavo, zabavo na odru.

Moj moto je "na talentu je treba delati"... in tako smo se piranski gimnazijci z brezmejno voljo in željo po nastopu odpravili v središče pozornosti, v gledališče Tartini. Nemaokrat smo hrepeneli po nastopu v tej občudovanja vredni stavbi, ampak cena, ki jo zahteva taka želja, je bistveno previsoka in nemogoča za žep povprečnega Zemljana. Torej se je v gledališču na lastno pest predstaviti nemogoče. Omenjena gospa, ki mimogrede opravlja svojo službeno dolžnost v Bussines Centru Avditorij, čigar last je tudi omenjeni teater, nas (gimnazijce) v članku bodri k večjemu udeleževanju na odru. Popoln nesmisel, pademo v paradoks, ali pa se gospa morda dela norca iz nas. Predlaga nam izkušnje na odru, torej v prenesenem pomenu dela promocijo svoji firmi, morda je članek le dobra reklama podjetju!?

A v bistvu ni glavni problem v temu. Problem je od prve do zadnje besede članek, v katerem osebno nisem srečal najmanjše pohvale. Torej je članek eno samo pljuvanje, oprostite izrazu, kritiziranje. Pa si mladi res to zaslužimo? Res ni imela gospa pametnejšega dela, kot kritiziranje napora in truda, ki so ga gimnazijci vložili in pokazali tistega fatalnega dne. Najbolj se mi je v spomin vtisnil verz,

ki ga je tako "skrbno in originalno" zapisala in se glasi: "Ni grozno, da smo doživeli akademijo piranskih gimnazijcev. Grozno je, če smo jo sprejeli kot dobro" pravi. Menim, da je tako besedičenje neodgovorno in celo škodljivo za adolescentno dušo in sploh nepričakovano od gospe, od starejših, ki naj bi nam bili za vzgled in oporo. Človek ostane brez besed in brez sape, vendar kritika se tu ne konča. Večkrat srečujemo besedo začudil/-a. Pa saj živimo, da čudimo stare, saj smo mladi in napredni, naše poslanstvo je upor staremu. Morda se motim?! Začudil naj bi mladenič, ki je dejal, da je Vojka Štular ustanovila gimnazijo Piran. Ali je morda ni? Pa saj je v sosednjem članku na isti strani gospa* pritrčila, da je bila Vojka Štular pobudnica za njen nastanek. Ali ni to isto? Ustanoviti oziroma biti pobudnik, beseda ni konj, je pa prava. Mislim da je neumno in otroče iskati dlako v jajcu. Najbrž je gospa preko članka le hotela okoličariti razkazati svojo surovo razgledanost, morda. Začudili naj bi tudi gimnazijski bendi, ki so baje igrali in našli proti vsem zakonitostim o uporabi maternega jezika. Mislite? Mladi so le hoteli prikazati svoje obvladovanje glasbenih instrumentov preko tujih pesmi, ki so zahtevnejše, to je to! Seveda to ni razlog, da ne bi imeli radi lastnega jezika, prav nasprotno. Začudilo naj bi tudi mlado dekle, ki je spregovorilo o mukah življenja in o verigah, ki nas omejujejo. Ali ni prav, da se pogleda resnici v oči? Zatiskanje ne osvobaja. Mladi smo deležni tako slabih, kot dobrih izkušenj, tega se je potrebno zavedati. S tem je gospa končala svoj opis predstave. Kaj pa ostalo, ali je to vse, so bili drugi nastopi še slabši, niso omembe vredni, ali pa nam morda ni želela izkazati naklonjenosti oziroma pohvale?

Tako smo se piranski gimnazijci zbrali in pokazali, kaj znamo. Zgleda, da so pričakovanja višja. Ali zmoremo boljše?! "Sapient sat" ali modremu je dovolj, je citirala. Jasno, da mu je dovolj podobnih bedarij, ljudi in dejanj, ki škodijo svetovni kulturi. Potrebno se je zamisliti nad svojim početjem in ne z glavom riniti skozi zid. Stari morajo odpreti dušo za drugačnost oziroma mladino. Verjamem, da se je tistega dne nemalokdo prvič predstavil širšemu občinstvu; torej je v tistih trenutkih prestajal vrsto prijetnih in neprijetnih emocij. Nabiral si je izkušnje in poskusil biti V. Obenem pa je odprl svojo dušo javnosti, kar je občudovanja vredno. In kaj je za to dobil v zahvalo in zameno? Nič..., no ne prav nič: dobil je darilni članek, ki me je, kot bi vsakega nastopajočega, potunkal pod zemljo. Moj ego je ranjen, duša trpi. Ali je bilo res

tako obupno, tako potratno, zguba časa, si res to zaslužimo?!

Po aplavzu sodeč je bilo več kot dobro, samo nekateri radi iščejo napake drugih, njihove spodrsiljave, jih lovijo za besedo in si s tem celo zdravijo svojo zakompleksano dušo. Upam, da mladi ne bomo obupali in bomo podobna kritiziranja preskočili, naredili velik korak čeznje. Prihodnost je lepa in svetla v naših očeh, prav tako, kakor v Cankarjevih, on sam in luč na učiteljevem oknu... Hudiča je potrebno premagati, na nas svet stoji, torej mi stojimo nad hudičem, smo močnejši, ne pustimo, da nas potegne k sebi na temno stran! Imejmo se radi, lepa beseda lepo mesto najde!

Naj bo jutrišnji dan še lepši!

Jure Ličen

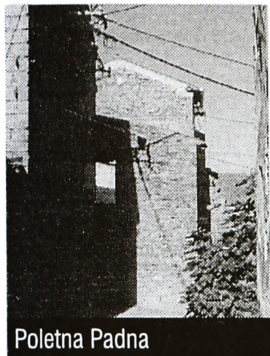
• (Opomba uredništva: Vesti na isti strani ni napisala gospa Kozina.)

Pripis uredništva: Odgovor enega od nastopajočih gimnazijcev smo prejeli tik pred zaključkom redakcije in smo ga le na hitro lektorirali.

Številka/Numero 6*junij/giugno 2002* letnik/anno XII* Portorožan je vpisan v republiški register časopisov pod št. 990* izdajatelj in ustanovitelj: KRAJEVNA SKUPNOST PORTOROŽ /COMUNITA' LOCALE DI PORTOROSE* Naslov uredništva/ L'indirizzo della redazione:Obala 16, p.p. 46, 6320 PORTOROŽ/ Lungomare 16, 6320 PORTOROSE* UREDNIŠTVO/REDAZIONE: **Marko ZORMAN** (gl. in odg. urednik), **Mitja JANČAR**, **Rudi MRAZ**, **Vlasta IVANIČ-TURK**, **Nada KOZINA**, **Livija SIKUR ZORMAN**, **Cesarina SMREKAR*** urejanje: **Livija SIKUR ZORMAN*** računalniški prelom: **Edi ZADNIK*** tisk/stampa **PIGRAF, d.o.o.** Izola * izhaja: mesečno * naklada/tiratura 3.000*cena: 0 SIT. * Tel. uredništva: 05 674-09-47 ali 674-09-48* e-mail: ks.portoroz@amis.net *V TEJ ŠTEVILKI SO SODELOVALI ŠE/A QUESTO NUMERO HANNO COLLABORATO: **Sonja POŽAR** iz Lucije, **Igor BIZJAN**, **Jana NOVAK**, **Dragica MEKIŠ**, **Gloria FRLIČ & Teja BUČINEL**, **Neva KENDA POKLEKA**, **Srečka BAČAR**, **Neva STREL PLETIKOS**, **Špela PAHOR**, **Barbara KRT**, **Kira ZORMAN**, **Alja TASI**, **Elizabeta FIČUR**, **Valentina KLEMŠE**, **Ervin BERCE** in še kdo.

VI SPRAŠUJETE - PORTOROŽAN ODGOVARJA

Poletna Padna

Z veseljem smo prečitali, da je Padna dobila čistilno napravo in da je tudi sicer na tem področju naša občina med prvimi v Sloveniji. Zanima me, če na območju piranske občine sploh še kje manjka čistilna naprava.

Manjka na področju strankarskih neslanosti.

Neki šaljivci kot posebno znamenitost s krova ladjice razkazujejo turistom ostanke potopljenе rimske ceste, ki je menda sploh nikoli ni bilo. Ali se vam ne zdi, da tako obnašanje presega meje dobrega okusa?

Če so ljudje tako neumni, da verjamejo, da je potekala cesta tam, kjer v vodah piranske občine danes plujejo ladje, potem naj jih kar skubijo!

Na očitke, da je v naši občini preveč kongresnega turizma na kupu, je nek znan turistični delavec izjavil, da je tudi Las Vegas postal to, kar je, šele potem, ko je bilo tam odprtih 80 igralnic; glede na velikost Slovenije se mi zdi ta primerjava malo smešna. Kaj je pravzaprav hotel možakar povedati z njo?

Nega kože in poletje

Poletni dnevi so tu. Ti dnevi za našo kožo niso ravno blagodejni, saj je že letošnji junij tropsko vroč in soparen. Kako bo šele julija in avgusta? Dolgo poletje nas čaka. Vsi dobro vemo, da so sončni žarki zelo močni in čedalje nevarnejši. Ultravijolični (UV) žarki so najbolj aktivni med 11. in 17. uro. Ti prodirajo globoko v kožo in tanjšajo povrhnjico, poškodujejo elastin pa kalogenska vlakna, povzročajo opekline. Vлага iz povrhnjice pa pospešeno izhlapeva. Koža se sesede, s pritiskom vpliva na mikrocirkulacijo, tako da celice ne dobivajo dovolj hranilnih snovi, zato pospešeno nastajajo gube.

Kožo moramo seveda vestno negovati ves čas, vendar pa ji moramo v poletnem obdobju posvetiti še več pozornosti. Osnovno pravilo kožne nege je - **površinsko čiščenje**. Najprej na kožo nanesemo čistilno mleko ali gel in sicer z rahlimi krožnimi gibi, s čemer odstranimo nečistočo, loj, znoj, ali puder. Obraz nato dobro speremo z vodo. Nazadnje nanesemo tonik. Ta obnavlja fiziološki zaščitni kisli plašč in kožo "tonizira" (ploščate celice nabrekajo, poveča se volumen, zgornja plast kože postane napeta in vlažna). Če se nam zdi koža čez dan izsušena, je najbolj priporočljivo nanašanje tonika, saj ta kožo navlaži, zatem pa še hidrantno kremo.

Doma si lahko sami pripravimo maske, ki spodbujajo, vlažijo in pomirjajo povrhnjico. Dobre in učinkovite obloge lahko zmešamo sami iz sadežev ali zelenjave iz naše širame.

• MASKA ZA SUHO KOŽO:

1 banana, zmleti mandlji, olivno olje

• MASKA ZA PORDELO, SUHO KOŽO:

ovsena moka, olivno olje, med, jogurt

• MASKA ZA MASTNO KOŽO:

ovsena moka, jajčni beljak, sok polovice limone

• MASKA ZA MASTNO IN PORDELO KOŽO:

sol, olivno olje, sok polovice limone

Te maske nanesemo na kožo in pustimo delovati 5 do 10 minut.

Farmaceutski in kozmetični tehnik Jana NOVAK

Najbrž domneva, da se bo Slovenija razširila kot Združene države Amerike...

V piranski Mestni galeriji je bila zelo lepa razstava o solinah, motilo pa me je sledeče: zakaj ne bi razstave raje odprli v ljubljanski Mestni galeriji? Nam je pomen solin zelo jasen, krivci za pomanjkanje denarja pa so v Ljubljani in oni so tisti, katere je treba zdramiti!

Škoda truda! Tisti, ki so krivi za propadanje solin, ne hodijo v galerije...

Hrvaški policisti ne nehajo nadlegovati naših ribičev. Za ureditev težav predlagam star, preizkušen in učinkovit način: počakati barabo ponoči in jo temeljito premikastiti!

Kaj, ko bi raje premikastili koga s slovenskega zunanjega ministristva?

Na obisku so bili ameriški gostje iz pobratenega Indianapolisa in slišali smo, da so bili nad Piranom silno navdušeni. Je to res?

Seveda je res, ko pa so jih vodili samo po tistih ulicah, katere so nekaj ur pred obiskom temeljito počistili!

Na vseh koncih naše občine vidimo neregistrirane razbitine avtomobilov, dostikrat kar na dvoriščih stavb ali v neposredni bližini drugih prometnih površin. Ali so inšpekcijske in druge občinske službe res tako slabo plačane, da jim ni treba poskrbeti za odvoz teh smeti?

Saj ne gre za smeti, gre le za turistično ponudbo! Kajti če ima portoroška krajevna skupnost to srečo, da lahko turistom razkazuje razbitine starega Palaca, potem si smejo tudi ostale krajevne skupnosti omisliti vsaka svoje razbitine!

Izvajalec obnovitvenih del piranske kanalizacije se je zgovarjal na morskou plimo, češ da je kriva za zamudo pri polaganju cevi. Gibanje morja že dolga stoletja ni več skrivnost, kar pomeni, da bi ti strokovnjaki lahko izračunali nastop oseke in bi delali takrat v jarkih, ob plimi pa bi se lotili drugih del. Kaj menite?

To bo mogoče šele takrat, ko bodo izvajalce plačevali glede na hitrost opravljenih del in ne po številu ur, kot je to še zmeraj v navadi.

Sonja Požar, Lucija

USTVARJAMO NOVA PVC OKNA, VRATA

Tel.: 05/677-02-42,
041/821-742

PVC in ALU POLKNA, ROLETE, ŽALUZIJE,
GARAŽNA VRATA, ZASTEKLITEV BALKONOV...

DEMONTIRAMO STARA IN MONTIRAMO NOVA OKNA
ISTI DAN! TER VAM ZIDARSKO IN PLESKARSKO
UREDIMO V NOVO IN LEPŠE STANOVANJE!

DOBAVA 15 DELOVNIH DNI

MIK CE-plast, PE Lucija
Vojkova 33a

JANEZKOVA DOMAČA NALOGA

V mojem kraju je lepo

(Prosti spis)

Zelo rad živim v tem kraju. Če pa bo nekoč urejen tako, kot so predlagali mladi ustvarjalci v trimesečni arhitekturni delavnici, bo tukaj zares raj na zemlji. Moj tata, večni nergač, je dejal, da so mladi arhitekti v svojih predlogih samo posnemali davno sliko Portoroža, kakršen je bil, predno je padel v roke nesposobnim, vase zagledanim prenoviteljem: parki do morja, ob morju le nizki objekti, dosti zelenja, nobenih avtomobilov... Ako ne bi bilo režimskih arhitektov, katerih vodilo je bilo "rušiti vse staro", danes ne bi bilo treba mladim, nič krivim popravljati posledic slabega okusa graditeljev bodočnosti. Ako bi se v tistem času lotili tudi starega hotela Palace, bi danes ne bilo toliko sitnosti z njim. Sicer pa moj tata pravi, da bi mlade sile morda rešile tudi stari Palace; a kaj, ko dosedanji udeleženci preprirov ne pustijo nikogar v svoj krog, da kasneje ne bo treba deliti zaslug na preveč delov...! Zdaj se menda spet tožarita občina in Toncity Pacific investicije in moj tata pravi, da bosta za ta spopad porabila toliko denarja, da bi z njim lahko na novo prekrili vse portoroške hotele!

Sicer pa so trije obalni župani že našli krivca za vse bodoče neuspehe, ki bi doleteli to območje, kakor tudi za zaviranje razvoja gospodarstva: kriva je družba za gradnjo cest, ki se ne podviza s hitro cesto ob morju! Moj tata pravi, da bo ta cesta prinesla kaj dobrega kvečjemu turistom, ki bodo poslej s še večjo hitrostjo drveli - mimo nas v Istro. Pravi tudi,

da ako je razvoj odvisen od hitrih cest, bi kazalo speljati eno tudi v Trento, v Abitante in še kam.

Letošnjega poletja se veselim tudi zato, ker je Avditorij Portorož napovedal zelo bogat in dober program. Moj tata pa je rekel, da bi bilo bolj pametno, ako bi najprej poskrbeli za dober finančni program.

Na turistično sezono se pripravlja tudi Okolje Piran. To podjetje naj bi že v juniju odstranilo iz pristanišča goro navlake, ki ne spada tjakaj (stare gospodinjske aparate in druge večje zavržene predmete). Pa je moj tata menil, da smo spet pri starih napakah: namesto, da bi žrtvovali nekaj denarja in preprečili kršitev, ga raje zapravimo trikrat več za odpravljanje posledic. Tata namreč meni, da bi pristanišče lahko imelo čuvaja, ki bi preprečeval odlaganje stare šare. Pa se je vmešala moja mama in rekla, da v naši občini nihče ne more nikomur preprečiti nobene neumnosti, noben čuvaj ali inšpektor, celo državni nadzor je brez moči. In naju je opozorila na kršitev državne uredbe o krajinskem parku Sečovlje, po kateri so izrecno prepovedane motorne dirke v času gnezdenja ptic, upravna enota pa je kljub temu izdala dovoljenje za tako prireditve. Pa je tata bistroumno uganil, da je šlo v tem primeru bržkone za državni pritisk na občinskega uradnika in da je prav radoveden, s čim neki so ga pritisnili.

Na občino in na državo pa istočasno pritiska tudi strunjanska župnija. Tako kot

bratom minoritom, tudi njim preseda šola v samostanskih prostorih, ki so - roko na srce - nekoč bili njihova last. Moj tata je rekel, da sta oba primera odklanjanja otrok zelo v prid slovenskim božjim služabnikom, saj dokazuje, da se jih pedofilske afere duhovščine od drugod po svetu niti malo ne dotikajo. In je še rekel, da se zelo čudi, da ni na dobrodelnem teku (ki ga je organizirala in izdatno financirala konferenca NT Microsoft) videl nikogar iz strunjanskega župnišča. Tek so namreč organizirali v korist otrokom s posebnimi potrebami, med katerimi so tudi otroci šole Elvire Vatovec. Tako je župnišče zamudilo lepo priložnost, da bi pomagalo zbrati denar, brez katerega še lep čas ne bo nove šole.

Toda nekaj pa le imamo novega in sicer zakon o morskem ribištvu, ki prinaša velike, za ribiče v glavnem neprijetne spremembe. Vlada pojasnjuje, da gre za prilagajanje evropski zakonodaji. Moj tata je rekel, da je prav nenavadno, kako se naša vlada hitro prilagodi evropski zakonodaji vsakokrat, kadar je treba državljanu lopniti po glavi. Ko bi se le tako prilagajala tudi glede hitrosti delovanja sodišč in resnosti državnih poslancev, da o preganjanju korupcije niti ne govorimo! In je še rekel, da hoče priti stvari do dna in da gre torej pri priči v bife Pri žejni sipi vprašati, če se bo porcija ocvrtih kalamarov v kratkem podražila. Odhittel je torej zbirati informacije o posledicah novega zakona, jaz pa sem se lotil domače naloge.

Sonja Požar, Lucija

PORTOROŽANOVIM MALIM OGLASIM

• **Državna komisija** za sanacije pri Ministrstvu za okolje in prostor R Slovenije obvešča oškodovane v lanskih naravnih nesrečah v kmetijstvu, da je od 31. maja letos dalje uveden informacijski telefon na brezplačni številki 080 1009. Občani lahko preko te številke dobijo informacije vsak delovnik od 8. do 15. ure.

• **Kitara, bas, bobni** in synthesizer - pouk na tvojem domu. Informacije na GSM: 040/387-482.

Bralke in bralci Portorožana lahko v Portorožanu svoj mali oglas objavijo brezplačno. Besedilo malega oglasa lahko do 20. v mesecu sporočite po telefonu (tel.: 674-09-47 in 674-09-48).

Lahko pa ga pošljete po pošti (Portorožan, p.p. 46, 6320 Portorož) ali ga dostavite osebno na uredništvo (v prenovljeni stavbi KS Portorož, Obala 16, Portorož, 1. nad. ob delovnikih med 8. in 12. uro).

Med malimi oglasi ne objavljamo brezplačno sporočil obrtnikov, podjetnikov in pravnih oseb.

(Preveč) levo ali desno: odvisno od položaja

Pravijo, da novi sovršilec dolžnosti javnega podjetja Okolje Piran, Sebastjan Jeretič (funkcijo si deli z Darijem Barriletom), uživa veliko popularnost med Pirančani. Znan je po svojem nekonvencionalnem oblačenju (nismo ga še uspeli zasačiti s kravato, "komunalci" pa zagotovo še nikoli niso imeli direktorja, ki bi v ušesih nosil uhančke) in obnašanju. Znan pa je tudi po svojem zelo levem prepričanju, saj se vselej dosledno zavzema za čimvečje socialne pravice. Z novo funkcijo pa je njegova levičarska usmerjenost na preizkušnji. Ko se je, kot pravijo dobro obveščeni, v praksi soočil s plačami, bolniškimi, prispevki za plačo, regresi, dopusti in drugimi pravicami delavcev, je prišel do zaključka, da je naša država vendarle preveč levičarska.

PORTOROŽANOVA SLAVLJENCA

ZLATA OBLETNICA PEPCE IN JANEZA JEREBA

Pisalo se je leto 1952. Bil je krasen majski dan, ko sta fant in dekle postala mož in žena. Z velikimi željami in upi sta se podala na pot skupnega življenja, ne vedoč, kaj jima bo prineslo. "In prineslo je vsega po malem", nam je povedala gospa Pepca Jereb "veselja in žalostnih dni, skrbi in seveda upanja." Pepci in Janezu sta se v zakonu rodila sin in hči, na katera sta danes zelo ponosna. Imata pa še štiri vnuke in že tudi pravnukinjo. Vsi jima pomenijo veliko srečo in veselje na njune jesenske dni, ko leta že prinesejo kakšno tegobo in je počutje včasih manj ugodno.

Pepca z Dolenjske in Janez z Gorenjske sta se našla v Kopru, v Portorožu pa sta spleta svoje družinsko gnezdo. Pepca je vrsto let delala v portoroškem Degrojevem marketu, Janez je bil zaposlen v vojaškem štabu. Zlate obletnice nista nameravala praznovati, pa so jima otroka in vnuki družno pripravili slavje in sta se tako še enkrat "vdala v usodo". Ni jima žal: praznovanje v krogu ožjih družinskih članov, sosedov in prijateljev jima bo ostalo za vedno v lepem spominu. Ob lepem jubileju se čestitkam Pepci in Janezu pridružujemo tudi mi pri Portorožanu.

Dragica Mekš

Pepca in Janez s svojimi številnimi vnuki in najmlajšo pravnukinjo.

PROSTVOLJNI PRISPEVKI:

Za Portorožana so tokrat darovali: **HORTIKULTURNO DRUŠTVO PORTOROŽ** 15.000 SIT, **Lado ROVŠNIK** 1.000 SIT, **VISOKA ŠOLA ZA MANAGEMENT** 25.000 SIT, **Javorina KRIŽMAN** 10.000 SIT, družina **ZEMLJIČ** 2.500 SIT, **Boruta DOLANC** 10.000 SIT, **Albina ŠTULE** 2.500 SIT, **Zlatka TOMAŽIČ** 5.000 SIT, **KRAJEVNA SKUPNOST STRUNJAN** 5.000 SIT, **HOTELI PIRAN** 10.000 SIT, **Rino MEDVEŠČEK** 2.200 SIT, družina **HRVATIN** 2.000 SIT, **Zinka ČEPAR** 3.000 SIT, **Boža SELJAK** 2.500 SIT, **Bruno BERTOK** 2.000 SIT, družina **HERVATIČ** 3.000 SIT, **Elizabeta RUPNIK** 1.700 SIT, **Lojze HRIBAR** 5.000 SIT, **Dragica ŠKAPIN** 2.000 SIT in **Milena B.** iz Lucije 1.000 SIT.

Portorožan se vsem zahvaljuje.

Za Portorožana lahko prispevate osebno v tajništvu KS PORTOROŽ na Obali 16 v Portorožu (v I. nadstr.) ali po položnici na žiro račun KS Portorož št. 51410-645-50022 s pripisom "Za Portorožana".

Hvala vsem, ki se odločite prispevati za Portorožana.

MI MED SEBOJ

zahvaljujemo se * čestitamo * voščimo * pozdravljamo

☼ Sprehod v naravo: konferenca nekoliko drugače

Slovenci radi pravimo, da smo narod planincev. Najbrž bo res držalo, saj smo se učitelji Osnovne šole Lucija množično udeležili spomladanskega pohoda od Črnotič do Hrastovelj. Izlet so pripravili kolegi, športni pedagogi, vendar gre vsa zasluga in pohvala zvesti ljubiteljici gora in hribov **Zlati Žeželj**, ki nas je tako ali drugače motivirala za pohod. Zahvaljujemo se za lep in poučen izlet v naravo, saj smo učitelji proti koncu leta, prav tako kot otroci utrujeni in prepotrebni sprostitev v naravi. Učitelj O.Š. Lucija

☼ Vse najboljše **Kristini RIJAVEC** in **Bogdanu PAJKU** ob rojstvu njune Taje, ki je na svet privekala letošnjega 28. maja - prijatelj.

☼ Ai cari amici **Wanda** e **Dušan FABJAN** che festeggierano il 9 luglio ben 36 anni di vita coniugale, i nostri sinceri e affettuosi auguri - dagli amici.

☼ Vse najboljše na skupni življenjski poti, ki sta jo sklenila pred kratkim, naši sodelavki **Jani Božič** in njenemu **Damjanu NOVAK-u**.

☼ Petri JANČAR iz Portoroža čestitamo za izredno uspešno zaključeno šolsko leto v ZDA in ji želimo dobrodošlico doma - prijatelji.

☼ **Mamici MARIKI** in bratranču **MIRU** vse naj, naj-boljše za njun rojstni dan: Tim, Matjaž in Milena.

☼ Društvo za tretje življenjsko obdobje Faros Piran se ob zaključku njihovega "študijskega leta" zahvaljuje za vso pomoč pri pridobivanju lastnih društvenih prostorov gospe županji **Vojki Štular** in njenim strokovnim službam, Osnovni šoli Lucija, zlasti njeni ravnateljici **Jelki Pečar**, kajti brez njihove gostoljubja bi bilo delo nekaterih krožkov zelo moteno, ter vrtcu **Morje Lucija**. Za pomoč in razumevanje pa se zahvaljujejo tudi vsem sponzorjem in mentorjem: (**Bitermo d.o.o.**, **Hortikulurno društvo**, **g. Pavle Lovrečič**, **Igralnica casino**, **Banka Koper**, **Pošta Slovenije**, **Teni d.o.o.**, **Ljudska univerza Koper**).

☼ **Mariji** in **Albinu FATUR** iz Lucije, ki sta 17. maja praznovala 50. - zlati - jubilej svoje poroke, iskreno čestitamo in kličemo: Še na mnoga srečna, zdrava skupna leta v krogu prijateljev in znancev. Zdenka

Bralke in bralci Portorožana lahko svoje čestitke, zahvale, voščila, pozdrave, ipd. brezplačno objavite v Portorožanovi rubriki **Mi med seboj**. Sporočite jih lahko po telefonu (674-09-47, 674-09-48), jih pošljete po pošti (Portorožan, p.p. 46, 6320 Portorož) ali pridete osebno v tajništvo KS Portorož (Obala 16, 1. nad., Portorož, dopoldan), da jih zapišemo.

Želimo vam lepe počitnice, polne presenečenj, lepih doživetij, pa pazite, da vam sonce kože ne ožge.

Vaši Portorožanovci

Skrajni rok za odprtje transakcijskega računa
se nezadržno približuje.

transakcijski račun pri Banki Koper d.d.

optimalno upravljanje s finančnimi sredstvi
poenostavljen postopek odpiranja
bančni skrbnik - vaš stalni sogovornik
brezplačni paket za Poslovno i-Net Banko

i-Net Banka
poslovna

 Banka Koper

Banka Koper d.d., Pristaniška 14, 6502 Koper, www.banka-koper.si

RESTAVRACIJA Z ZNANJEM

*Asterina slovi med ljubitelji dobre hrane
po svojih okusnih in raznolikih jedeh.
Zabeležite svoje dragocene trenutke s skrbno
izbrano jedjo in s prefinjeno pripravo.*

***Privoščite si,
Asterina vas pričakuje.***

Podvozna 11, Lucija
tel.: 677-32-02
fax.: 677-09-50

